

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

לפני כבוד השופטת דנה מרשק מרום

בעניין: המאשימה מדינת ישראל באמצעות פמ"מ וע"י ב"כ עוה"ד
טלי קרת

נגד

הנאשמות 1. דניאל ליבוביץ (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד תמי
ושחף אולמן
2. אורלי דוידוביץ (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד ארי
שמאי

גזר דין

1. הנאשמות, אם ובתה, הורשעו בעבירות המיוחסות להן בשנים-עשר אישומים, כשהמדובר בביצוע עבירות רבות של התעללות בקטינים על-ידי אחראי, תקיפת הקטינים על-ידי אחראי שגרמו לחבלות של ממש ותקיפה, כלפי פעוטות בני שנה עד שלוש שנים בין התאריכים 8.2.22 - 2.12.21, אשר התרחשו בגן הילדים "לולי של אורלי", שהיה בניהולה ובבעלותה של הנאשמת 2 במפלס התחתון של ביתה, בעוד הנאשמת 1 עבדה בגן כאחראית על קבוצת הצעירים.

2. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום היו רשומים לגן 15 פעוטות, והעבירות בוצעו כלפי א.א ילידת 20.12.2020; ב.ב יליד 17.7.2019; ג.ג יליד 6.10.2020; ד.ד ילידת 7.11.2019; ה.ה יליד 4.11.2020; ו.ו ילידת 13.8.2020; מ.מ ילידת 26.10.2020; ח.ח יליד 11.9.2020; ט.ט ילידת 3.8.2020; י.י יליד 27.12.2019; כ.כ ילידת 27.12.2019; ל.ל ילידת 31.7.2019; נ.נ ילידת 9.7.2019; ס.ס ילידת 24.1.2019; ע.ע ילידת 28.9.2020. יצויין, כי הפעוטה ע.ע, בתה של הנאשמת 1 ונכדתה של הנאשמת 2, גם היא היתה בגן. בהזדמנויות רבות ושונות במהלך עבודתה בגן, תקפה והתעללה נאשמת 1 בפעוטות בגן, בין היתר בכך שהרימה אותם באמצעות משיכת ידיהם או תוך אחיזה בחולצתם והנפתם באוויר. בנוסף, נאשמת 1 נהגה להכות בחוזקה, לדחוף ולמשוך את הפעוטות, להותיר את הפעוטות לפרקי זמן ארוכים ללא השגחה וכן להותיר חלק מהפעוטות קשורים בטרמפולינה או במיטת הלול למשך שעות ארוכות. בנוסף, נהגה להוציאם מהגן ולהותירם ללא השגחה, כאמצעי ענישה, כל זאת תוך התעלמות מבכיים של הפעוטות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

בהזדמנויות רבות, בהיותה מנהלת והאחראית על הגן, תקפה והתעללה נאשמת 2 בפעוטות בגן בכך, שבין היתר הרימה אותם תוך אחיזה בחולצתם והנפתם באוויר, הוציאה אותם מהגן והותירה אותם ללא השגחה, כאמצעי ענישה, תוך התעלמות מבכיים של הפעוטות. כן הכתה, דחפה ומשכה את הפעוטות. כמו כן, נאשמת 2 נכחה וצפתה ברבים ממעשי ההתעללות והתקיפה של נאשמת 1, לא עשתה דבר, ובכך אפשרה את המשך התקיפה וההתעללות בפעוטות בגן בצוותא עם נאשמת 1, תוך שהסתירה מהורי הפעוטות את ההתרחשויות בגן.

3. אפרט עתה את עיקרי המעשים כלפי כל פעוט ואת תמונת הנזקים לפעוטות ולבני המשפחה. ייאמר, כי לתיק בית-משפט הוגש תסקיר נפגעי עבירה על אודות כלל הפעוטות מיום 26.2.25, אשר נערך על-ידי שני בנדרקר, חלי מלכה ולירון רמלר, מפקחות מחוזיות נפגעי עבירה קטינים במשרד הרווחה מחוז ת"א והמרכז (להלן: תסקיר נפגעי עבירה). תמונת הנזקים שתפורט מבוססת על הראיות לעונש שנשמעו והוגשו והאמור בתסקיר נפגעי עבירה.

מעשי האלימות ותמונת הנזקים

הפעוטה א.א. – אישום ראשון

4. הפעוטה א.א. היתה בת שנה בעת האירועים, ונאלצה לסבול התנהגות אלימה וממושכת מצד אלו האחראיות עליה מדי שבוע, לעיתים בימים סמוכים, ובימים מסוימים אף חוותה מספר אירועי אלימות באותו יום, הבאים לידי ביטוי בהתנהגויות מתעללות, בהרמות משפילות ומסכנות, בתקיפות מסכנות אשר גרמו לה למכאוב, וכן בשהיות לזמן ממושך בטרמפולינה. הדברים פורטו בהרחבה בהכרעת-הדין ב – 33 סעיפים אישום (!), ואזכיר מספר אירועים קשים:

ביום 9.12.12 (ס"ק 7 לאישום הראשון), כשהפעוטה עמדה במיטת הלול בחדר התינוקות, לפתע פנתה נאשמת 1 לא.א., תפסה את ראשה ודחפה אותה לאחור בחוזקה כך שראשה של א.א. נחבט בחוזקה בדפנות מיטת הלול ורגליה נפלו על פעוט אחר שהיה אותה שעה עימה באותה מיטת לול. א.א. פרצה בבכי, התרוממה מהנפילה ונעמדה במיטת הלול בעודה בוכה. אז, הכתה נאשמת 1 פעם נוספת בחוזקה בראשה של א.א., ומעוצמת המכה נפלה הפעוטה וראשה נחבט פעם נוספת בדפנות מיטת הלול. א.א. שבה והתרוממה ונעמדה במיטת הלול, נאשמת 1 שבה לחדר התינוקות, הכתה את הפעוטה א.א. בראשה בחוזקה כך שמעוצמת המכה נפלה ונחבטה א.א. בדופן מיטת הלול. נאשמת 1 המשיכה והכתה בגופה של הפעוטה א.א. בחוזקה באמצעות ידה שלוש פעמים, בעוד א.א. שכבה במיטת הלול ובכתה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

ביום 23.12.21 (ס"ק 13 לאישום הראשון) עמדה א.א. במיטת הלול ובכתה. נאשמת 1 ניגשה אליה והכתה בראשה בעוצמה, כך שהפעוטה נפלה לשכיבה על בטנה בתוך מיטת הלול. אז אחזה נאשמת 1 בגופה של א.א. והטיחה אותה בחוזקה במזרון מיטת הלול תשע פעמים.

ביום 29.12.21 (ס"ק 16 לאישום הראשון) דחפה נאשמת 2 באמצעות רגלה טרמפולינה בה ישבה הפעוטה, מספר פעמים למרכז חדר התינוקות. הנאשמות הותירו את הפעוטה חגורה בטרמפולינה כשעתיים וחצי.

ביום 30.12.21 (ס"ק 22 לאישום הראשון) שהתה הפעוטה במיטת הלול בחדר הילדים. נאשמת 1 אחזה בגופה של א.א., הדפה אותה בכוח על סורגי הלול, נייערה אותה והכתה בחוזקה בגופה באמצעות ידה חמש פעמים. נאשמת 1 יצאה מהחדר וחזרה עם מוצץ עבור א.א. ואז הכתה באמצעות ידה בחוזקה בגופה של א.א. שתיים-עשרה (!) פעמים נוספות.

ביום 16.1.22 (ס"ק 26 לאישום הראשון) נאשמת 1 הרימה את הפעוטה והטיחה אותה בחוזקה לתוך מיטת לול בחדר התינוקות, בעוד הפעוטה בוכה. נאשמת 1 התקרבה למיטת הלול, נעמדה בצורה מאיימת מעל א.א. ולאחר זמן קצר, ניגשה נאשמת 1 פעם נוספת אל א.א., בעודה במיטת הלול, אחזה בחוזקה בראשה, משכה בשיערה וטלטלה את הפעוטה א.א. מספר פעמים תוך הטחתה במזרון מיטת הלול. הפעוטה פרצה בבכי.

בגין מעשיהן כלפי הפעוטה א.א.:

הנאשמת 1 הורשעה בביצוע 3 עבירות של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי לפי סעיף 368ג סיפא לחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (להלן: חוק העונשין); 6 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין; 11 עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין (וזוכתה מביצוע עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין המפורטות בס"ק 8 ו-21 לאישום הראשון).

הנאשמת 2 הורשעה בביצוע עבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין; 3 עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

הנאשמות יחדיו הורשעו בביצוע עבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש בצוותא לפי סעיף 368ב(א) וסעיף 29 לחוק העונשין, וכן בעבירה אחת של תקיפה בצוותא לפי סעיף 379 וסעיף 29 לחוק העונשין. בנוסף, לאור גילה של הפעוטה, ריבוי עבירות האלימות וההתעללות שבוצעו כלפי הפעוטה א.א. ונסיבות האירועים, קבעתי שהנאשמות ביצעו עבירת התעללות "כוללת", ועל כן הורשעו שתיהן בעבירה נוספת של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי בצוותא חדא לפי סעיף 368ג סיפא לחוק העונשין ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

5. מתצהיר אימה של א.א. עולה, כי שילבו את הפעוטה בגן בעקבות המלצה של הורים אחרים, ולאחר זמן מה חשו שינוי בהתנהגותה, כשהיא חזרה מהגן לא שקטה, מורעבת, אוכלת ושותה מכל הבא ליד, ומתעוררת בלילות בצרחות. מספר ימים לפני חשיפת הפרשה אימה של הפעוטה אף עימתה את נאשמת 2 עם טענותיה מחוץ לגן, שכן הנאשמת לא התירה כניסת ההורים פנימה. נאשמת 2 העמידה פני מופתעת, ואף פנתה לאמא אחרת בגן והתלוננה על פנייתה של אימה של א.א..

לאחר החשיפה לסרטונים אמה של הפעוטה החלה לסבול מהתקפי חרדה, בכי בלתי פוסק, עליה ברמת הסוכר בדם וירידה כללית בבריאות. כיום היא מטופלת בטיפולים אלטרנטיביים שונים. אביה של הפעוטה החל ליטול כדורי הרגעה, הוא הוריד קצב בעבודה, וכעצמאי נגרמה פגיעה לעסק שלו. כמו-כן, החלו מריבות ביניהם ומערכת היחסים הזוגית נפגעה.

הפעוטה א.א. החלה בטיפול אצל פסיכולוגית, אשר אבחנה אותה כסובלת מ PTSD – על-פי מכתב הפסיכולוגית מיום 27.12.22, שהופסק בשל המלחמה. בנוסף שולבה ברכיבה טיפולית וטיפול בשחייה. כיום הפעוטה סובלת מבעיות שינה, מתעוררת בצרחות בלילות ולא ניתן להרגיעה, ובבוקר אינה זוכרת את האימה שאחזה בה בלילה. היא הפכה לבררנית עם אוכל. האירועים השפיעו גם על אחיה הגדול, אשר היה מתבגר בן 15 בעת החשיפה, וחרד לאחותו בכל עת.

אימה של א.א. צירפה קבלות ואסמכתאות על ההוצאות הרבות בגין הטיפולים להם נזקקו.

6. בתסקיר נפגעי עבירה קיימת חזרה על המידע אותו מסרה האם בתצהיר, ולבסוף את בקשתה כי הענישה תהיה משמעותית לצרכי הרתעה ועל-מנת שלא ייפגעו ילדים נוספים במסגרות.

הפעוט ב.ב. – אישום שני

7. הפעוט ב.ב., בן שנתיים וחצי בעת האירועים, נאלץ לספוג אלימות קשה בהפרש של פעם בשבוע ולעיתים מדי מספר ימים. האלימות שספג הפעוט במהלך כל חודש דצמבר מאופיינת בעיקר באכזריות ובהשפלה חוזרת, הבאה לידי ביטוי בבריונות מבזה ובאי-הושטת עזרה,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

כשנאשמת 1 אף לא בחלה מלנקוט כלפיו באליומות בשעת שינה. גם בעניינו, הדברים פורטו בהרחבה בהכרעת-הדין ב – 7 סעיפי אישום, ואזכיר מספר אירועים קשים :

ביום 2.12.21 (ס"ק 2 לאישום השני) בעת שהפעוט ב.ב. שהה עם פעוטות נוספים ונאשמת 2 בחדר הילדים, הגיעה נאשמת 1 במהירות לחדר הילדים והכתה עם ידה בחוזקה בראשו של ב.ב.. כתוצאה מהמכה, נשכב הפעוט על הרצפה בתנוחת מגננה, כאשר גופו מכווץ, ראשו טמון ברצפה, רגליו מקופלות וגבו כלפי מעלה. נאשמת 1 לקחה את בתה התינוקת, הושיבה אותה על ברכיה והמשיכה והכתה בחוזקה באמצעות ידה פעם אחת בישבנו של ב.ב. אשר שכב על הרצפה. בהמשך, קירבה נאשמת 1 את רגליה של בתה לגופו של הפעוט ב.ב. על מנת להכותו בגבו באמצעות רגליה של בתה. ב.ב. נותר בתנוחת המגננה כשהוא שוכב על הרצפה, כרבע שעה, מבלי שמי מהנאשמות ניגשו אליו עד שקם לבדו מהרצפה, ניגב את פניו והצטרף לשאר הפעוטות. לאורך כל האירוע, נאשמת 2 נכחה וצפתה במעשיה של נאשמת 1.

ביום 28.12.21 (ס"ק 7 לאישום השני) שהו ב.ב. והנאשמות בחדר הילדים. נאשמת 1 סטרה עם ידה בפניו של ב.ב., אשר כתוצאה מכך התיישב על הרצפה ובכה, אך שתי הנאשמות לא ניגשו אליו. לבסוף, ניגשה נאשמת 1 לב.ב. ובעטה בגבו באמצעות רגלה וב.ב. המשיך לבכות. אז דחפה נאשמת 1 את הפעוט ב.ב. בחוזקה בכתפו כך שנפל אחורנית ופגע עם ראשו ברצפה. ב.ב. המשיך לבכות ונאשמת 1 נעמדה לידו ובעטה בו פעם נוספת. בהמשך רכנה נאשמת 1 לכיוון ב.ב. באופן מאיים. הפעוט נותר על הרצפה והמשיך לבכות במשך ארבע דקות, עד שקם. כל אותה העת, נכחה וצפתה נאשמת 2 במעשיה של נאשמת 1.

בגין מעשיהן כלפי הפעוט ב.ב.:

הנאשמת 1 הורשעה בביצוע עבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין ועבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין (וזוכתה מביצוע עבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין המפורטת בס"ק 4).

הנאשמות יחדיו הורשעו בביצוע עבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי בצוותא לפי סעיף 368 סיפא ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, בתקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש בצוותא לפי סעיף 368ב(א) וסעיף 29 לחוק העונשין, וכן בתקיפה בצוותא לפי סעיף 379 וסעיף 29 לחוק העונשין. בנוסף, לאור מעשי האלימות המשפילים בהם הורשעו הנאשמות כלפי הפעוט במהלך חודש דצמבר 2022 ותדירותם, קבעתי שהנאשמות ביצעו עבירת התעללות "כוללת", ועל כן הורשעו שתיהן בעבירה נוספת של התעללות בקטין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

חסר ישע על ידי אחראי בצוותא חדא לפי סעיף 368 סיפא לחוק העונשין ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

8. שמעתי את עדותו של אביו של הפעוט ב.ב. וכן עיינתי בתצהיר שהגיש. בתצהיר פירט כי הגיעו לגן בעקבות המלצות והתרשמו מכך שהיה יקר – כסימן לאיכות. תיאר סימנים מחשידיים קשים בפעוט עצמו, אשר היה נראה אפאטי, איבד את שמחת החיים, הפך לרגיש למגע וסבל מפצעים בישבנו. נעשה ניסיון לברר את הדברים מול הנאשמת 2, אך היא לא איפשרה להיכנס לגן בשל תירוצים שונים ולאורך כל התקופה היה נתק בין ההורים, כשהנאשמת 2 היא זו שדאגה להרחיק בין ההורים.

מן העדות והתצהיר עולה הקושי שלו להתמודד עם תחושת האשמה שמלווה אותו, ואת ההשפעה הנפשית עליו לאחר שצפה בסרטונים, כשפנה לטיפול פסיכולוגי ממושך. המסלול המקצועי של אשתו, רופאה במקצועה, נקטע, והיא אינה מצליחה להגשים את מלוא שאיפותיה. חשיפת הפרשה התרחשה בתקופה הקורונה, שהיתה תקופה קשה מבחינת העסק העצמאי שלו, והקושי הכלכלי אך התעצם. ככלל, הוא איבד אמון באנשים, וכזוג הפכו ל"הורים פרנואידים".

הפעוט ב.ב. השתלב בגן חדש, ורק כעבור שנה חזר להיות ילד שמת. ההורים משקיעים בו ועסוקים בפעוט כל העת, ולכן נדמה כי הבן הגדול מקבל פחות תשומת לב.

9. בתסקיר נפגעי עבירה מפורטת התייחסות ההורים לאירועים ולמצבו של הפעוט, בדומה לדברים שהשמיע האב ונכתבו בתצהיר. האב הדגיש, שגם הוא, אשר גדל ברוסיה של שנות ה-90, לא ראה דברים נוראיים כמו אלו שעבר בנו בגן, אשר נובעים מרוע של הנאשמות.

הפעוט ג.ג. – אישום שלישי

10. הפעוט ג.ג., אשר היה בן קצת למעלה משנה בעת האירועים, ספג אלימות חריגה ויוצאת דופן כמעט מדי יום, ולעיתים גם מספר פעמים ביום. נסיבות מעשי האלימות כלפיו היו אכזריות במיוחד: הנאשמת 1 נקטה כלפיו באלימות משפילה ומבזה, כשרגע לפני כן הפעוט חיבק את רגלה; הפעוט חווה מספר משיכות שיער והטחות בזמן הזזתו ממקום למקום; נראה שבאופן כמעט קבוע הועבר מחדר לחדר או ממקום למקום באמצעות גרירות ממושכות; הפעוט שהה בטרמפולינה חגור במהלך זמנים ממושכים. הנאשמת 1 היא זו אשר הפגינה התנהגות אכזרית ומשפילה במיוחד כלפי הפעוט, אך גם הנאשמת 2 נקטה כלפיו בדרכים אלימות וכן איפשרה לבתה, הנאשמת 1, להתייחס לפעוט זה כאל חפץ, כשפעמים רבות לא זכה לכל התייחסות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

לאחר שנפגע. אירועי האלימות הקשים פורטו בלמעלה מ – 40 (!) סעיפים באישום השלישי, ואזכיר מספר אירועים חריגים במיוחד :

ביום 2.12.21 (ס"ק 2 לאישום השלישי) שהה הפעוט ג.ג יחד עם שתי הנאשמות בחדר הילדים, וחיבק את רגליה של נאשמת 1 בעודה יושבת על כיסא בחדר. לפתע, דחפה נאשמת 1 את ג.ג. לאחר בחוזה, כך שנפל ופגע עם ראשו ברצפה. ג.ג. פרץ בבכי ונותר שכוב על הרצפה מספר דקות, בעוד שתי הנאשמות מתעלמות ממנו. נאשמת 2, אשר נכחה בחדר וצפתה במתואר לעיל, לא ניגשה לג.ג. בעודו שכוב על הרצפה אלא ניגשה סמוך לג.ג. ומשכה פעוטה אחרת מאחורה בעודה אוחזת בחולצתה, כך שאותה פעוטה נפלה על ג.ג. וכתוצאה ממעשה זה פרצה הפעוטה בבכי.

ביום 3.1.22 (ס"ק 28 לאישום השלישי) שהה ג.ג. במיטת הלול בחדר התינוקות ונענע את מיטת הלול באוחזו במעקה והזזת זרועותיו. נאשמת 1 ניגשה לג.ג., אחזה בשיערו, משכה וניערה את כל גופו תוך שהיא אוחזת בשיער ראשו, הפילה את ג.ג. בחוזה בתוך מיטת הלול, אחזה ברגלו של הפעוט ג.ג., הרימה אותו באוויר וסובבה אותו כך שבטנו כלפי המזרן; לאחר מכן, הפילה אותו פעם נוספת לתוך מיטת הלול.

ביום 6.1.22 (ס"ק 34 לאישום השלישי) בסמוך לשעה 08:39, נאשמת 1 אחזה בעורף חולצתו של ג.ג. וגררה אותו מחולצתו לטרמפולינה סמוכה, קשרה את הפעוט בטרמפולינה והותירה אותו שם למשך שעותיים תוך שהיא מתעלמת ממנו. בזמן זה, ישבה נאשמת 1 ביחד עם מספר פעוטות סביבה בחדר הילדים וחילקה להם חתיכות לחם, ודחפה את הטרמפולינה בה ישב ג.ג. לצד החדר, כך שג.ג. נותר עם גבו לשאר הפעוטות. בהמשך, דחפה נאשמת 1 את הטרמפולינה ובה הפעוט ג.ג. פעם נוספת באמצעות רגלה לכיוון החדר השני בגן. בשעה 10:31, שחררה נאשמת 1 את הפעוט ג.ג. מהטרמפולינה.

באירוע נוסף שהתרחש ביום 16.1.22 (ס"ק 38 לאישום השלישי) הפעוט היה חגור בטרמפולינה לא תקינה ולא יציבה ללא משענת. נאשמת 2 נכנסה לחדר התינוקות והזיזה בחוזה באמצעות רגלה וידה את הטרמפולינה עם הפעוט ג.ג. למרכז החדר, וכתוצאה מהזזתה, נפלה הטרמפולינה אחורנית, כך שג.ג. נותר עם ראשו סמוך לרצפה ורגליו באוויר. הנאשמות נכנסו ויצאו מהחדר מספר פעמים תוך שהבחינו במצבו של הפעוט ג.ג. אך התעלמו מכך. ג.ג. נותר בתנוחה זו, תוך שניסה לזוז ולהיחלץ מהטרמפולינה במשך כ- 13 דקות. בהמשך, ניגשה נאשמת 1 לטרמפולינה והצמידה אותה לקיר, כאשר הפעוט ג.ג. עדיין חגור בה, וכעבור כ-3 דקות בלבד נפלה הטרמפולינה פעם נוספת כך שראשו של ג.ג. נחבט ברצפה והוא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ראח'

שוב נמצא עם ראשו סמוך לרצפה ורגליו באוויר. נאשמת 1 נכנסה ויצאה מהחדר מספר פעמים תוך שהיא מתעלמת ממצבו של ג.ג. ולא מסייעת לו. נאשמת 1 לא שחררה את ג.ג. מהטרמפולינה כ – 25 דקות לאחר מכן, וזאת על אף שהפעוט בכה וניסה להיחלץ מהטרמפולינה. אירוע זה הוא בעל גוון אכזרי ומבזה, כאשר פעוט בן קצת למעלה משנה קשור כ – 40 דקות בטרמפולינה לא תקינה, בעוד ראשו נוטה לאחור ומצוי במנח מסוכן, מצוי בחוסר אונים מוחלט, ואינו זוכה לכל סיוע מהאחריות עליו לכל אורך האירוע. כזכור, אירוע זה הוא אירוע מכונן אשר הביא לחשיפת הפרשה, כאשר צילום של ג.ג. שוכב על הטרמפולינה עם ראשו לכיוון הרצפה נצפה במקרה על-ידי אחת האמהות בקבוצת הפייסבוק של הגן.

ביום 23.1.22 (ס"ק 47 לאישום השלישי) הניחה נאשמת 1 את ג.ג. במיטת לול בחדר התינוקות והותירה אותו שם למשך כ – 6 שעות עד לשעה 15:11, למעט הוצאה אחת בצהריים לצורך החלפת חיתול והחזרתו המיידית של ג.ג. למיטת הלול.

בגין מעשיהן כלפי הפעוט ג.ג.:

נאשמת 1 הורשעה בביצוע עבירה אחת של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי לפי סעיף 368 סיפא לחוק העונשין; 8 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין; 21 עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין (וזכותה מביצוע עבירה אחת של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין).

נאשמת 2 הורשעה בביצוע 2 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין; 5 עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

הנאשמות יחדיו הורשעו בביצוע 4 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש בצוותא לפי סעיף 368ב(א) וסעיף 29 לחוק העונשין, וכן בעבירה אחת של תקיפה בצוותא לפי סעיף 379 וסעיף 29 לחוק העונשין.

הפעוט ג.ג. סבל באופן מובהק מהתעללות "כוללת", ועל כן הורשעו הנאשמות בנוסף לכל מעשי התקיפה, גם בעבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי בצוותא לפי סעיף 368 סיפא לחוק העונשין ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

11. שמעתי את עדותה של אימו של הפעוט ג.ג. וכן עיינתי בתצהיר שהגישה. אימו של ג.ג. היתה חברה קרובה של הנאשמת 1 ולה היכרות ארוכת שנים עם שתי הנאשמות, ומתוך תחושת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

אמון מלאה רשמה את בנה לגן מאחר ושני ילדיה הגדולים היו באותו גן. גם היא תיארה סימנים מחשידים בטרם נחשפה הפרשה, ובמיוחד היתה מוטרדת לאחר שאחת האמהות הסבה את תשומת ליבה לתמונתו של ג.ג. יושב הפוך בטרמפולינה – הוא הצילום שהוביל לחשיפה הפרשה. האם סיפרה, כי עימתה את הנאשמת 2 בזהירות עם תמונה מדאיגה זו, והעיונות הותיר אותה בתחושה שהיא זו שלא היתה בסדר לאחר שהנאשמת 2 הסבירה לה שכך נוהג בנה להירדם. תיארה את דפוס ההסתרה שהיה קיים בגן, כאשר הנאשמות ניצלו את התמימות של ההורים וכן את תקופת הקורונה.

מתארת את עצמה כאדם שנותן אמון באנשים, וחשיפת הפרשה השפיעה עמוקות עליה ועל בן זוגה, כך שהיא איבדה את האמון בעצמה. היא ובן-זוגה נוטלים טיפול תרופתי, מצבם הנפשי החמיר, והם סובלים מחוסר שינה, סיוטים, מתח ואי-וודאות. בן-הזוג שלה ככלל מתקשה מאד בהתמודדות סביב הפגיעה בג.ג..

לאחר חשיפת הפרשה ג.ג. נבדק על-ידי מספר רופאים והיה בטיפול אצל פסיכולוגית התפתחותית כדי לעבד את הטראומה. בהמשך נצפה עיכוב התפתחותי במספר תחומים, ונכון להיום הוא מאובחן כמי שמצוי על הספקטרום האוטיסטי ומשולב בגן תקשורת. לטענת האם, בזמן הקריטי להתפתחותו, בהיותו בגן של הנאשמות, לא קיבל את הבסיס לו היה זקוק ואף סבל מהתעללות קשה והרחקה חברתית מהילדים. האם צירפה קבלות על תשלומים רבים עבור טיפול פסיכולוגי.

12. בתסקיר נפגעי עבירה מפורט המידע הרב הקיים על אודות ג.ג., כפי שגם תיארה האם בפניי. האם הדגישה בפני עורכות התסקיר, כי בילדים בוצע "רצח של הנפש", קיים חשש רב מהעתיד, וגם היא ביקשה שייצא מסר מרתיע שירחיק מי שאינו מתאים לעסוק במקצוע כה רגיש.

הפעוטה ד.ד. – אישום רביעי

13. הפעוטה ד.ד., כבת שנתיים בעת האירועים, סבלה מנחת זרועה של הנאשמת 1 בשלושה אירועי אלימות שהתרחשו בזמן האכלה ומנוחה. בגין מעשים אלו, נאשמת 1 הורשעה בביצוע 2 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין; עבירה אחת של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

14. מתצהיר שהגישה אימה של הפעוטה ד.ד. עולה, כי הפעוטה שולבה בגן מאחר וגם בנה הגדול היה בגן. היא תיארה סימנים מחשידים בכך, שהדלת של הגן היתה סגורה תמידית, הורים לא היו נכנסים לגן אלא היו מוציאים את הילדים להורה בשעת איסוף, היה צריך להודיע

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

מראש לנאשמת 2 אם היו מגיעים מוקדם יותר לאסוף את הפעוטה, וריחות רעים של טחב, שתן וצואה היו באוויר תמידית. הילדה היתה חוזרת עם כוויות שמש, כוויות מתפרחת חיתולים, רעבה מאד והיתה מפרקת את האוכל לחתיכות קטנות. לאחר חשיפת הפרשה ביקשו להאמין שהנאשמות לא פגעו בפעוטה לאור ההיכרות רבת השנים עם הנאשמת 2, אך לאחר שצפו בקלטות כל האמון קרס. היא זכתה לתמיכה של בני משפחה מורחבת וכן ממקום העבודה, אך לקח זמן עד שהיו מסוגלים לשלב את הפעוטה בגן אחר כתוצאה ממשבר האמון. הורי הפעוטה לקחו הפסקה מהעבודה למשך זמן מה.

15. תסקיר נפגעי עבירה מוסיף פרטים על האמור בתצהיר האמור, ובין השאר מתואר ההלם שחווי ההורים עם הצפייה בקלטות עד שנזקקו לטיפול, תחושת חוסר האונים שחווי, התסכול מהתמשכות ההליך המשפטי ובקשתם להטיל על הנאשמות ענישה משמעותית אשר תרתיע גם אחרים.

הפעוט ה.ה. – אישום חמישי

16. הפעוט ה.ה., אשר היה בן קצת למעלה משנה בעת האירועים, ספג אלימות חריגה ויוצאת דופן במהלך מספר ימים בשבוע, ולעיתים גם מספר פעמים ביום – בעיקר על-ידי נאשמת 1. בלמעלה מ- 30 סעיפי אישום מתואר כיצד שתי הנאשמות נקטו כלפיו באלימות קשה ומבזה, כשהוא נאלץ לספוג משיכות בשיער ומשיכות אגרסיביות לצורך העברתו ממקום למקום; נותר מספר פעמים ללא נוע משלא זכה לסיוע או לתגובה של מי מהנאשמות; נאלץ לספוג אלימות בסיטואציות פגיעות ורגישות במיוחד, כגון בזמן החתלה, האכלה, לקראת שינה או במהלך פעילות של משחק שאמורה היתה להיות מהנה. מתוך קרוב ל- 35 סעיפי אישום, אזכיר רק מספר אירועים חריגים, אשר כולם פורטו בהרחבה בהכרעת-הדין:

ביום 2.12.21 (ס"ק 2 ו- 3 לאישום החמישי) ישב ה.ה. בכסא אוכל בחדר התינוקות ונרדם בכסא. נאשמת 1, אשר בזמן זה חיתלה פעוטה אחרת, הבחינה כי ה.ה. נרדם בכסא, ובתגובה נטלה חיתול בד והצליפה באמצעותו בחוזקה בראשו של ה.ה.. כתוצאה מהמכה, התעורר ה.ה. בבהלה ופרץ בבכי. בהמשך, ובעוד ה.ה. בוכה כתוצאה ממעשיה, ניגשה נאשמת 1 לפעוט ה.ה. וסטררה לו בראשו בעוצמה כך שכל גופו זז בכסא. בהמשך, לאחר שנאשמת 1 הוציאה את ה.ה. מכיסא האוכל, היא דחפה אותו ומעוצמת הדחיפה נפל הפעוט וראשו נחבט ברצפה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

ביום 15.12.21 (ס"ק 14 לאישום החמישי) שהה ה.ה. במיטת לול בחדר התינוקות. נאשמת 1 ניגשה אליו וסטרה בחוזקה בפניו חמש פעמים. לאחר מכן, הרימה אותו מרגליו באוויר והטיחה אותו בחוזקה חזרה למיטת הלול כאשר ראשו כלפי מטה.

ביום 26.12.21 (ס"ק 29 לאישום החמישי) ישבו ה.ה. ופעוטות נוספים על הרצפה במעגל סביב נאשמת 1 בחדר הילדים, בעוד נאשמת 1 מאכילה את כל הפעוטות מקערה וכפית משותפות בתורות. נאשמת 1 הכתה את ה.ה. בפניו עם ידה וכתוצאה מכך פרץ ה.ה. בבכי, וחרף בכיו, המשיכה נאשמת 1 והכתה את ה.ה. בידו. בעוד הפעוט בוכה, ניסתה נאשמת 1 להכניס אוכל לפיו בכוח, ומשלא הצליחה, דחפה נאשמת 1 את ה.ה. לאחור בכוח, כך שנפל אחורנית וראשו נחבט ברצפה, והוא המשיך לבכות. נאשמת 1 הרימה אוכל מהרצפה והחזירה לקערה, תוך שהתעלמה מבכיו של ה.ה., אז אחזה נאשמת 1 בקדמת חולצתו של ה.ה. ומשכה אותו קדימה בחוזקה. נאשמת 1 אחזה בשערו של ה.ה., משכה אותו וטלטלה אותו בחוזקה.

ביום 30.12.21 (ס"ק 34 לאישום החמישי) שהה ה.ה. בחדר הילדים עם פעוטות נוספים. נאשמת 2 ניגשה אליו ודחפה אותו בחוזקה בראשו לאחור, הפעוט נפל לרצפה ופרץ בבכי.

באותו יום (30.12.21 - ס"ק 35 לאישום החמישי) ישבו ה.ה. ופעוטות נוספים מסביב לנאשמת 1 במעגל על הרצפה בעודה מאכילה אותם בתורות מקערה וכפית אחת. נאשמת 1 אחזה בגופו של ה.ה., הרימה אותו באוויר וזרקה אותו בחוזקה מעל ראשם של הפעוטות הנוספים על רצפת החדר. ראשו של הפעוט נחבט ברצפה, הוא פרץ בבכי, והמשיך לבכות בעודו שוכב על הרצפה כשהוא נותר ללא נוע למשך כמעט חצי שעה, מבלי שנאשמת 1 ניגשה לסייע לו.

בגין מעשיהן כלפי הפעוט ה.ה.:

הנאשמת 1 הורשעה בביצוע 2 עבירות של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי לפי סעיף 368 סיפא לחוק העונשין; 13 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין; 9 עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין (וזכותה מביצוע עבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין).

הנאשמת 2 הורשעה בביצוע 2 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368(א) לחוק העונשין; 4 עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

הנאשמות יחדיו הורשעו בביצוע עבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש בצוותא לפי סעיף 368ב(א) וסעיף 29 לחוק העונשין ; ב – 2 עבירות של תקיפה בצוותא לפי סעיף 379 וסעיף 29 לחוק העונשין.
לאור ריבוי מעשי האלימות, אופיים ותדירותם, קבעתי כי הפעוט ה.ה. סבל מהתעללות "כוללת", ועל כן הורשעו הנאשמות בנוסף לכל מעשי התקיפה, גם בעבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי בצוותא לפי סעיף 368ג סיפא לחוק העונשין ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

17. שמעתי את עדותה של אימו של הפעוט ה.ה. וכן עיינתי בתצהיר שהגישה. תיארה את הקושי במציאת גן בתקופת הקורונה, אך קיבלה המלצות על הגן, פגשה את הנאשמת 2 והתרשמה ממנה, גם בשל התייחסותה לנכדתה. היא לא חשדה בדבר שכן קיבלה תחושה שבנם חשוב לנאשמות, אך היתה מוטרדת מהעובדה שלא ניתן היה להיכנס לגן וכל כניסה הצריכה אישור, תיארה את הריח הרע שהיה בגן ואת העובדה שמנעו קבוצת וואטסאפ של הורים. כן תיארה את השינויים שנצפו בפעוט, לאחר שחזר מספר פעמים עם חבלות אדומות בראש, הוא היה חוזר מהגן רעב מאד והחלו בעיות אכילה, חווה התעוררויות בלילות על רקע סיוטים, ואף היה מקרה שבשל פרכוסים היה צורך לקחת אותו לבית-חולים. כשעימתה את הנאשמת 2 עם תופעות אלו, קיבלה ממנה תשובות מתחמקות והיתה מפנה אליה את האשמה כאמא.
אביו של הפעוט חווה עצמו התעללות, ואינו מסוגל להכיל ולהתמודד עם הפגיעה בבנו. היא עצמה מצויה עד היום בטיפול, וכאמא מנוסה (לפעוט שני אחים גדולים) היא חשה אשמה שכן לא תיארה לעצמה שדבר כזה יכול לקרות. מערכת היחסים הזוגית במשבר ובני הזוג מצויים בטיפול זוגי. הילדים הגדולים חוו התדרדרות בלימודים.
אשר לפעוט עצמו, לאחר החשיפה הסיוטים המשיכו, הוא לא איפשר להם להתקרב לאוכל, אכל מהרצפה והיה בבהלה. ההורים ביקרו איתו אצל רופאים וקלינאית תקשורת, וכן הפעוט קיבל טיפול במרפאה לילדים ב"גהה". עד היום הפעוט סובל מפחדים, נבהל מרעשים וישן עם הוריו במיטה.

האם צירפה מסמכים רפואיים מהם עולה, בין השאר, כי הפעוט אובחן כסובל מ – PTSD של הגיל הרך, וכן צורפו קבלות על טיפולים.

18. תסקיר נפגעי עבירה מפרט היטב את שמסרה לי אימו של הפעוט. האם ביקשה שיושת על הנאשמות עונש מאסר ממושך וכן פיצוי, מכיוון שהן מסוכנות לציבור וצריכות לשלם על מעשיהן הקשים ועל ההתעללות שחוו בנה והפעוטות האחרים.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

הפעוטה ו.ו. – אישום השישי

19. הפעוטה ו.ו., בת שנה וארבעה חודשים בעת האירועים, היא פעוטה קטנת ממדים, אשר ספגה אלימות מדי כמה ימים, לעתים יום אחרי יום, ולעיתים גם מספר פעמים ביום. שתי הנאשמות נקטו כלפיה באלימות קשה ומבזה, החל מהרמתה ונשיאתה ממקום למקום באופן משפיל ותוקפני, המשך בכך שנאשמת 1 משכה בשיערה כדי לגרור אותה ממקום למקום, ובמקרה אחר אף בעטה בה; ו.ו. סבלה מהטחות חוזרות על הלול או הרצפה, כשהנאשמת 2 רואה את מעשיה בחלק מן המקרים ואף נוקטת כלפיה באלימות עצמאית. בכמעט 30 סעיפי האישום מתוארים אירועי אלימות קשים, ואזכיר רק כמה מהם:

ביום 21.12.23 (ס"ק 12 לאישום השישי) שהו הפעוטה ו.ו. ופעוטות נוספים בחדר הילדים והחלו להתכונן לשינה. נאשמת 1 אחזה בחוזקה בשיער ראשה של הפעוטה ו.ו. וגררה אותה משיער ראשה למרכז החדר. כתוצאה מעוצמת המשיכה, נפלה הפעוטה ו.ו. סמוך למזרן שהיה מונח על הרצפה.

ביום 23.12.21 (ס"ק 15 לאישום השישי) ישבה הפעוטה ו.ו. על רצפת חדר הילדים בנוכחות הנאשמות. נאשמת 1 ניגשה לפעוטה ו.ו. ובעטה בה עם רגלה בחוזקה. הפעוטה נפלה לרצפה ופרצה בבכי. נאשמת 2 נכחה וצפתה במעשיה של נאשמת 1, לא קמה לסייע לו.ו. ולא עשתה דבר.

באותו יום (23.12.21 – ס"ק 16 לאישום השישי) עמדה הפעוטה ו.ו. בחדר הילדים בסמוך לארון והוציאה קופסת משחק. נאשמת 1 ניגשה אליה, אחזה בחוזקה בידה והפילה אותה לרצפה. בעוד הפעוטה ו.ו. שוכבת על הרצפה, אחזה בה נאשמת 1 במותניה וסובבה אותה על הרצפה תוך הטחתה ברצפה פעמיים. הפעוטה ו.ו. נותרה שוכבת על הרצפה ללא תזוזה. נאשמת 1 אחזה ברגלה וידה של הפעוטה ו.ו. ונשאה אותה באופן הזה בעוד גופה באוויר ונוטה על הצד לחדר התינוקות, שם הכניסה את הפעוטה ו.ו. למיטת לול ובה עגלות משחק וצעצועים. ו.ו. נדחקה בפינת מיטת הלול ונעמדה בה בעודה בוכה.

ביום 26.12.21 (ס"ק 19 לאישום השישי) נאשמת 1 ניגשה לפעוטה ו.ו. בחדר הילדים, אחזה בידה ורגלה כך שראשה של הפעוטה ו.ו. כלפי מטה, נשאה אותה בעודה באוויר לחדר התינוקות והטיחה אותה בחוזקה לתוך מיטת לול. כשהיא בתוך מיטת הלול, נאשמת 1 הכתה שלוש פעמים בחוזקה בגופה של הפעוטה ו.ו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

ביום 17.1.22 (ס"ק 26 לאישום השישי) שהתה הפעוטה ו.ו. בחדר התינוקות בעודה שוכבת על הרצפה. נאשמת 1, אשר ישבה על כסא בחדר, אחזה בקדמת חולצתה של הפעוטה ו.ו. וגררה אותה באמצעותה לכיוונה. אז אחזה הנאשמת עם אצבעותיה סביב פיה של הפעוטה ו.ו. תוך שכיווצה את פיה ופנתה אליה באופן מאיים. בהמשך, הטיחה נאשמת 1 את ראשה של הפעוטה ו.ו. לאחור על הרצפה, והפעוטה פרצה בבכי.

בגין מעשיהם כלפי הפעוטה ו.ו.:

הנאשמת 1 הורשעה בביצוע 5 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 3368ב(א) לחוק העונשין; 12 עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין (וזכותה מביצוע 2 עבירות תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין).

הנאשמת 2 הורשעה בביצוע 2 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 3368ב(א) לחוק העונשין; 3 עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

הנאשמות יחדיו הורשעו בביצוע עבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש בצוותא לפי סעיף 3368ב(א) וסעיף 29 לחוק העונשין ובעבירה של תקיפה בצוותא לפי סעיף 379 וסעיף 29 לחוק העונשין. לאור ריבוי מעשי האלימות, אופיים ותדירותם, קבעתי כי הפעוטה ו.ו. סבלה מהתעללות "כוללת", ועל כן הורשעו הנאשמות בנוסף לכל מעשי התקיפה, גם בעבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי בצוותא לפי סעיף 3368ג סיפא לחוק העונשין ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

20. שמעתי את עדותה של אימה של הפעוטה ו.ו. וכן עיינתי בתצהיר שהגישה. המשפחה מתגוררת רחוק מהגן, אך התעקשו על שילוב הפעוטה בגן של הנאשמות בשל המלצות שקיבלו. תיארה כיצד הנאשמת 2 ערכה מידור בין ההורים, ודאגה לשמר קשר עם הסבתות של הפעוטה בגן. כאמא ללא ניסיון לילדה ראשונה פנתה לנאשמת 2 לקבל עצות ממנה, היא חשה כעס כלפי עצמה על התמימות שלה וכועסת על הנאשמת 2 אשר ניצלה את העובדה שראו אותה כסמכות ואדם מנוסה. גם היא תיארה סימנים מחשידים בדמות עצבנות של הפעוטה, אשר היתה מתעוררת בצרחות בלילות, היתה חוזרת רעבה מאד מהגן, הפעוטה נהגה לתלוש לעצמה שיערות ולמשוך שיערות של ילדות אחרות.
ההורים עצמם מצויים בטיפול פסיכולוגי, נוטלים טיפול תרופתי, ומתקשים לתחזק שגרה אם כי שניהם זכו לתמיכה ממקומות העבודה. הסבתות שהיו בקשר עם הנאשמת 2 הושפעו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

קשות גם כן, שכן חשו מרומות על-ידי נאשמת 2 אשר השקיעה בקשר איתן. עם לידת ילד נוסף האב קיבל התקפי חרדה, וכניסתו לגן עוררה רגשות אשם. את הפעוטה עצמה לא לקחו לטיפול פסיכולוגי שכן לא דיברה, אך הם חוששים מהעתיד. לאחר החשיפה שולבה בגן פרטי, ובגן ההמשך הם זוכים לתמיכה של הגנת אשר לקחה אותה "כפרויקט אישי", מאחר והפעוטה גילתה קשיי אכילה, חשש מזרים ודריכות לפני השינה.

21. בתסקיר נפגעי עבירה מפורט היטב המידע שהובא בפניי, עולה החשש של ההורים מהעתיד, ותחושתם שהמעשים עיצבו את האופי של הפעוטה. ההורים ביקשו שיושת על הנאשמות עונש מאסר ממושך וחמור בשל העובדה שפגעו בחסרי ישע ובהיקף החמור ביותר שנחשף עד היום.

הפעוטה מ.מ. – אישום שביעי

22. הפעוטה מ.מ., בת קצת למעלה משנה בעת האירועים, גם היא פעוטה קטנת ממדים, אשר ספגה אלימות מדי כמה ימים, לעתים יום אחרי יום, ולעיתים גם מספר פעמים ביום. ניתן לאפיין את התנהגותן של שתי הנאשמות כלפי פעוטה זו כהתנהגות משפילה ומאיימת, כאשר השתיים הרימו ונשאו אותה באופן שיטתי באלימות ובאופן מסכן משל היתה חפץ, הפעוטה חוותה טלטולים והטחות, וכן איומים בהתנהגות להם הגיבה הפעוטה. ההתנהגות האלימה של הנאשמות מתוארות בכמעט 20 סעיפי אישום, ואזכיר מספר אירועים חמורים:

ביום 27.12.21 (ס"ק 7 לאישום השביעי) הפעוטה נעמדה במיטת הלול, ובעודה אוחזת בדופן הלול נאשמת 1 ניגשה לפעוטה, דחפה בחוזקה את ראשה כלפי מטה כך שהפעוטה נפלה לאחור, אך עדיין אחזה בדופן הלול. נאשמת 1 המשיכה והיכתה בחוזקה בראשה של הפעוטה כשלוש-עשרה פעמים (!). הפעוטה מ.מ. שבה ונעמדה במיטת הלול, ובתגובה אחזה נאשמת 1 בגופה של הפעוטה, הרימה אותה באוויר והטיחה אותה למזרן מיטת הלול.

ביום 30.12.21 (ס"ק 12 לאישום השביעי) שיחקה הפעוטה מ.מ. בחדר הילדים. נאשמת 1 ניגשה לפעוטה מ.מ., אחזה בה בחוזקה תוך שנענעה את גופה, הרימה אותה באוויר והטיחה אותה בעוצמה לכסא ילדים. בהמשך, נטלה הנאשמת 1 מוצץ, הכניסה אותו לפיה של הפעוטה ופנתה בצורה מאיימת לפעוטה מ.מ., תוך שאחזה בפניה והזיזה את ראשה של הפעוטה אחורנית מעל משענת הכסא. נאשמת 1 אחזה בידה של הפעוטה מ.מ. וניערה את גופה בחוזקה פעם נוספת. כל אותה העת, נכחה וצפתה נאשמת 2 במעשיה של נאשמת 1, ולא עשתה דבר.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

ביום 12.1.22 (ס"ק 13 לאישום השביעי) נאשמת 2 האכילה פעוטות בחדר הילדים בעודם יושבים בכסאות אוכל, בכך שחילקה לכל פעוט חתיכות קטנות של לחם. הפעוטה מ.מ. זרקה חתיכת לחם לרצפה, ובתגובה בעטה נאשמת 2 ברגלי הכסא והניעה גופה קדימה בצורה מאיימת כלפי הפעוטה מ.מ., אשר נבהלה ממעשי נאשמת 2.

באותו יום (12.1.22 – ס"ק 14), נאשמת 2 ניגשה למיטת הלול בו שהתה הפעוטה מ.מ., ותוך התעלמות מהפעוטה מ.מ. הנמצאת בלול, הרימה את מזרן הלול והוציאה אותו מן הלול. כתוצאה מהוצאת המזרן מהלול, נפלה הפעוטה מ.מ. על ראשה והוטחה על רצפת מיטת הלול. בהמשך, הכניסה נאשמת 2 את המזרן חזרה והרימה את הפעוטה מ.מ. דרך עורף חולצתה ביד אחת בלבד והניחה אותה על המזרן.

ביום 30.1.22 (ס"ק 16 לאישום השביעי) שהתה הפעוטה מ.מ. במיטת הלול בחדר התינוקות ביחד עם פעוטה נוספת. נאשמת 1 ניגשה למיטת הלול, הניפה את ידה בצורה מאיימת לכיוון הפעוטה מ.מ. ולאחר מכן תפסה בידה, הניפה אותה באוויר והטיחה את הפעוטה מ.מ. על הרצפה בחוזקה. בהמשך, תפסה נאשמת 1 בגב חולצתה של הפעוטה מ.מ., הניפה אותה באוויר ונשאה אותה באופן זה לחדר הילדים.

בגין מעשיהן כלפי הפעוטה מ.מ.:

הנאשמת 1 הורשעה בביצוע עבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי לפי סעיף 368 סיפא לחוק העונשין; עבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין; 7 עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

הנאשמת 2 הורשעה בביצוע 2 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין; 4 עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

הנאשמות יחדיו הורשעו בביצוע עבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש בצוותא לפי סעיף 368ב(א) וסעיף 29 לחוק העונשין. לאור ריבוי מעשי האלימות, אופיים ותדירותם, קבעתי כי הפעוטה מ.מ. סבלה מהתעללות "כוללת", ועל כן הורשעו הנאשמות בנוסף לכל מעשי התקיפה, גם בעבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי בצוותא לפי סעיף 368 סיפא לחוק העונשין ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

23. שמעתי את עדותה של אימה של הפעוטה מ.מ. וכן עיינתי בתצהיר שהגישה. אימה של מ.מ. היא זו שגילתה ערנות לאחר שראתה את תמונתו של ג.ג. בפייסבוק ישוב הפוך על טרמפולינה. הנאשמות הן בנות משפחה, היה גם קשר עם הסבתות, ולכן היתה לה תחושת אמון מוגברת בהן עם שילובה של בתה בגן. עם זאת, החלו לשים לכך שהפעוטה חוזרת רעבה, לעיתים עם סימנים כחולים בחלקים שונים של הגוף, התנהגותה השתנתה בכך שהיתה מושכת לעצמה בשיער, דופקת את הראש ברצפה ומתעוררת בבכי קיצוני בלילות. על כן, החליטה בשלב מסוים לפתוח קבוצת וואטסאפ של ההורים בשם "כישלון של גן", וחלק מההורים סברו שהיא מדמיינת דברים. אמא זו לקחה יוזמה חרף המתח שחוותה על רקע העובדה שהנאשמות הן בנות משפחה של בעלה, וסייעה במיני דרכים לחשיפת הפרשה. דיווחה על אובדן תחושת אמון חזקה, הפכה לחשדנית, ובני משפחה אחרים מרגישים נבגדים נוכח הקירבה לנאשמות. עם החשיפה, ההורים – שניהם עצמאיים – לא עבדו זמן רב. בתחילה סברו שהפעוטה קטנה מדי כדי לזכור אירועים, ואולם במפגש עם פעוטה אחרת מהגן, כשהיתה בת 3, צפו האירועים והיא החלה לתאר "חושך", מכות, והזכירה את הנכדה/הילדה של הנאשמות.

24. תסקיר נפגעי עבירה מפרט את המידע שהובא לפניי על-ידי האם. היא התייחסה להליך הפלילי כקשה, מטלטל ומתיש, אשר כל פעם מחזיר אותם אחורה, ולדעתה העונש היחיד שניתן להטיל על הנאשמות הוא מאסר עולם.

הפעוט ח.ח. – אישום שמיני

25. הפעוט ח.ח. קצת למעלה מבן שנה בעת האירועים, חווה אירוע קשה ביותר של התעללות על-ידי הנאשמת 1, אשר יתואר מיד, סבל מאלימות מצד שתי הנאשמות מדי שבוע, ולעיתים אף בפרק זמן של מספר ימים. האלימות שהופעלה כלפיו מאופיינת בעיקר בהרמות לא תקינות ולא זהירות, משל היה חפץ שיש להזיזו ממקום למקום.

בלמעלה מ – 10 סעיפי אישום מתוארת ההתנהגות האלימה של הנאשמות כלפי הפעוט, ואזכיר את האירוע החמור שהתרחש ביום 14.12.23 (ס"ק 8 לאישום השמיני), שהוא אחד האירועים הקשים בהם צפיתי. נאשמת 1 ניגשה לח.ח. בעודו ישן, אחזה בעורף חולצתו, הרימה אותו במהירות ובפתאומיות והניחה אותו על הרצפה. הפעוט ח.ח. פרץ בבכי ונשכב על הרצפה על מנת לחזור לישון. בשלב זה שבה נאשמת 1 לח.ח., אחזה בחוזקה בעורף חולצתו, הניפה אותו באוויר בעוצמה מעלה ומטה מספר פעמים, כאשר רגליו נחבטות ברצפה, העיפה אותו לצדדים ובצורת סיבוב, הכל בעוצמה רבה ובעוד הפעוט ח.ח. מטלטל באוויר. נאשמת 1

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

הורידה את ח.ח. על הרצפה ועזבה את החדר. בהכרעת-הדין קבעתי, כי באירוע זה חווה הפעוט ח.ח. שני "גלים" של אלימות חסרת-פשר בעלת גוון סדיסטי, בעודו מצוי בין שינה לעירנות.

בגין מעשיהן כלפי הפעוט ח.ח.:

הנאשמת 1 הורשעה בביצוע עבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי לפי סעיף 3368 סיפא לחוק העונשין; 2 עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

הנאשמת 2 הורשעה בביצוע 2 עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין (וזכותה מביצוע 2 עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין).

הנאשמות יחדיו הורשעו בביצוע 4 עבירות של תקיפה בצוותא לפי סעיף 379 וסעיף 29 לחוק העונשין (וזכו מביצוע עבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי בצוותא לפי סעיף 3368 סיפא לחוק העונשין ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין – התעללות "כוללת").

26. בתצהיר שהגיש אביו של ח.ח. תיאר כי בנו היה בוכה בדרך ובכניסה לגן, והם כהורים סברו בתמימות שקשה לו הפרידה מהם. הפעוט אכל הרבה בבית, לעיתים היה חוזר עם צואה יבשה, והם השתדלו להוציאו מוקדם כשהתאפשר להם כדי שלא יהיה בגן, שכן היתה להם תחושה שהפעוט יותר מוגן בבית, ולכן גם הפסידו ימי עבודה. הפעוט כיום שמח וחברותי, אך הם נושאים עימם את הטראומה, חשדניים כלפי מסגרות אחרות, והתינוק שנולד יישאר בבית עם אימו למשך תקופה ארוכה.

27. תסקיר נפגעי עבירה מפרט באופן מקצועי את המידע שהאב הביא לפני בתצהירו. ההורים תיארו תחושת אשמה קשה בשל העובדה שסמכו על הנאשמת 2 ולא חשדו בדבר. האב הדגיש את הקושי בהליך המשפטי, אשר כל פעם מאלף אותו להיזכר בפרטים הקשים של המקרים, וכן ביקש להדגיש את חומרת המעשים והסיכון הגדול שהיה טמון בהם, כשלדבריו אך בנס יצאו הילדים חיים מהגן. גם הוא ביקש שיוטל על הנאשמות עונש חמור ביותר אשר יהווה הרתעה לגננות נוספות.

הפעוטה ט.ט. – אישום תשיעי

28. הפעוטה ט.ט., בת שנה וארבעה חודשים בעת האירועים, היא פעוטה שובבה ופעילה, כאשר הנאשמת 1 נקטה כלפיה באלימות כמעט מדי יום, ולעיתים במרווח של מספר ימים. בנוסף

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

להרמות ונשיאות אלימות ממקום למקום, הפעוטה נאלצה לספוג הותרתה באוויר תוך שהנאשמת 1 בוחרת לסדר לול בעוד הפעוטה בידה ולבסוף אף מטיחה אותה ללול, וכן היתה קורבן לאלימות שננקטה כלפיה על-ידי שתי הנאשמות, בין השאר בשעת האכלה או בשעת סיפור. מתוך קרוב ל – 20 אירועים המפורטים בסעיפי האישום, אזכיר כמה מהם:

ביום 10.12.21 (ס"ק 4 לאישום התשיעי) עמדה הפעוטה ט.ט. והקשיבה לסיפור שסיפרה נאשמת 2 לפעוטות. נאשמת 2 תפסה בידה של ט.ט. בחוזקה והפילה אותה לישיבה על הרצפה.

ביום 15.12.21 (ס"ק 7 לאישום התשיעי) ישבה הפעוטה ט.ט. בכסא בחדר הילדים. נאשמת 2 האכילה את ט.ט. ותוך כדי הכתה אותה פעמיים בחוזקה בידה.

ביום 21.12.21 (ס"ק 11 לאישום התשיעי) ישבה הפעוטה ט.ט. בכסא אוכל בחדר התינוקות, מבלי שנחגרה בכסא על ידי נאשמת 1. ט.ט. נעמדה בכסא האוכל, נאשמת 1 ניגשה אליה, אחזה בזרועה והניפה אותה לאוויר באמצעות יד אחת והטיחה אותה ברצפה.

ביום 29.12.21 (ס"ק 15 לאישום התשיעי) ישבה הפעוטה ט.ט. בחדר הילדים ביחד עם פעוטות נוספים במעגל על הרצפה סביב נאשמת 1, אשר האכילה בתורות את הפעוטות מקערה וכפית משותפות. נאשמת 1 דחפה בחוזקה את ט.ט. אחורנית, כך שנפלה ונחבטה בראשה, והפעוטה פרצה בבכי. נאשמת 1 קמה ממקומה, אחזה בקצות רגליה של הפעוטה ט.ט. והניפה אותה באמצעותן באוויר, כשראשה של ט.ט. לכיוון הרצפה, וכך נשאה נאשמת 1 את ט.ט. עד לחדר התינוקות. מדובר באירוע שהיה קשה לצפייה, של אלימות אכזרית בזמן פעילות שגרתית של האכלה.

ביום 17.1.22 (ס"ק 19 לאישום התשיעי) שהתה הפעוטה ט.ט. בחדר הילדים וזחלה בחדר. נאשמת 1 אחזה בחוזקה בזרועה של הפעוטה, גררה אותה אליה, הרימה אותה וזרקה אותה אחורנית על הרצפה. הפעוטה נפלה לאחור, נחבטה בראשה ברצפה ופרצה בבכי. הפעוטה ט.ט. נותרה לשכב על הרצפה כשתי דקות בעודה בוכה ונאשמת 1 התעלמה ממנה.

בגין מעשיהן כלפי ט.ט.:

נאשמת 1 הורשעה בביצוע 3 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין; 11 עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין. לאור נסיבות מעשי האלימות, אופיים ותדירותם, קבעתי כי הפעוטה ט.ט. סבלה מהתעללות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 22-02-62398 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

"כוללת" על-ידי הנאשמת 1 (בלבד), ועל כן הנאשמת 1 הורשעה בנוסף לכל מעשי התקיפה, גם בעבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי לפי סעיף 368ג סיפא לחוק העונשין.

נאשמת 2 הורשעה בביצוע עבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין; 2 עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

הנאשמות יחדיו הורשעו בביצוע עבירה של תקיפה בצוותא לפי סעיף 379 וסעיף 29 לחוק העונשין.

29. שמעתי את עדותו של אביה של הפעוטה ט.ט., אשר זעק את כאבו, וכן עיינתי בתצהיר שהגיש. הוא תיאר את התהליך שעברו כהורים צעירים, אשר ביקרו ב – 16 גנים שונים לפני שהחליטו על הגן של הנאשמת 2, כשהם סמכו על המלצות של חברים. היתה מחלוקת בינו לבין אשתו אם לרשום את הפעוטה לגן זה, שכן הוא היה מוטרד מהסידור של אמא-בת-נכדה בגן. המניפולציות של נאשמת 2 עבדו עליו כחורה צעיר, ואם היה מתלונן על משהו, היתה גורמת לו להרגיש שהוא לא בסדר. סימנים מחשידים רבים גרמו לו להיות מודאג, והביאו למחלוקות עם אשתו: התחילו בעיות שינה עם הכניסה לגן, התשלום לגן היה יקר מאד אך היו צריכים להביא אוכל עימה, הפעוטה סבלה מעצירות וחזרה תמיד רעבה מהגן, נאשמת 2 לא אפשרה קשר עם הורים אחרים, וכשהיה מגיע לגן בימי שישי נחשף לצחנה בגן. כיום, סובל מרגשות אשם קיצוניים, דווקא בגלל שהיו לו תחושות רעות ולא עמד על שלו, כשהנאשמת 2 גרמה לו להרגיש שהוא "הורה פגום". גם אשתו חשה רגשות אשם, לא תפקדה במשך חודש לאחר חשיפת הפרשה, הפסיקה לעבוד, ופנתה לפסיכולוגים ולפסיכיאטר. כמו כן, חוו משבר זוגי קשה לאחר חשיפת הפרשה, וקיימת השפעה על כל בני המשפחה המורחבת. כיום, מקבלים הדרכה הורית, הוא אינו מרגיש בטוח בהורות שלו, ופחות מצליח לשים גבולות לפעוטה.

אשר לפעוטה, עד היום סובלת מפחד מזרים ומסיוטים בלילה, סוחבת איתה שקית אוכל לכל מקום, ועברו מסע ארוך עימה בגן החדש אליו עברה, שם זכו לתמיכה.

30. תסקיר נפגעי עבירה מפרט את המידע הרב שהוצג לפניי על-ידי אביה של הפעוטה. בנוסף, ההורים תיארו את התקופה הקשה שחוו לאחר החשיפה ולאחר צפייה בקלטות. הוברר, כי שלושה שבועות לאחר החשיפה התפרצה לאב שלבכת חוגרת, כשהרופאים ייחסו זאת מיד לטראומה שחוות. ההליך המשפטי נחוות כארוך ומורכב, וביקשו להטיל על הנאשמות עונש מאסר ממושך בשל הרוע שהפגינו כלפי הפעוטות ולמען הרתעת אחרים, כשהמחיר ששילמה כל משפחה עד היום הוא בלתי נתפס.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

הפעוט י.י. – אישום עשירי

31. הפעוט י.י., בן שנתיים בעת האירועים, ספג אלימות קשה ומשפילה במהלך ארבעה ימים בשהותו בגן, מספר פעמים באותו היום. מדובר באירועים המאופיינים באלימות בעוצמה גבוהה לצד התנהגות אכזרית בפעוט שהיה בין הגדולים בגן. מתוך 8 סעיפי אישום, אזכיר מספר אירועים חמורים:

ביום 10.12.21 (ס"ק 3 לאישום העשירי) עמד הפעוט י.י. במרכז חדר הילדים ובכה. במקום לנחמו, נאשמת 2 ניגשה ל.י. ודחפה אותו עם ידה לרצפה. הפעוט י.י. המשיך לבכות. כעבור מספר רגעים ניגשה נאשמת 2 ל.י., אחזה בידו, הרימה אותו בחוזקה לעמידה והובילה אותו לכסא סמוך.

ביום 15.12.21 (ס"ק 4 לאישום העשירי) התרחש אירוע אלימות קשה שהחל כאשר נאשמת 1 גררה את י.י. תוך שאחזה בחולצתו לחדר השני, אז הרימה נאשמת 1 את הפעוט י.י. באוויר והטיחה אותו ברצפה בחוזקה ארבע פעמים, תוך שגופו ורגליו נחבטים ברצפה. י.י. פרץ בבכי. כל אותה העת, נאשמת 2 צפתה במעשיה של נאשמת 1.

ביום 22.12.21 (ס"ק 7 לאישום העשירי) נאשמת 1 ניגשה לפעוט י.י. בחדר הילדים, אחזה בשערו וגררה אותו לכיוונה. אז, אחזה נאשמת 1 בגב חולצתו של י.י., גררה אותו סמוך לדלת הגן והטיחה אותו בחוזקה ברצפה. בהמשך, פתחה נאשמת 1 את דלת הגן, אחזה פעם נוספת בעורף חולצתו של י.י. וגררה אותו באמצעותה מחוץ לגן, בניגוד לרצונו. נאשמת 1 סגרה את דלת הגן, בעוד הפעוט י.י. נותר מחוץ לגן ללא השגחה. כעבור כדקה פתחה נאשמת 1 את דלת הגן וי.י. זחל פנימה והתיישב בפינה מבלי לזוז.

בגין מעשיהן כלפי הפעוט י.י.:

נאשמת 1 הורשעה בביצוע 4 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין.

נאשמת 2 הורשעה בביצוע עבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין (וזוכתה מביצוע עבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש בצוותא לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין, המפורטת בס"ק 6).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

הנאשמות יחדיו הורשעו בביצוע 3 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש בצוותא לפי סעיף 368ב(א) וסעיף 29 לחוק העונשין. בנוסף, לאור אופי המעשים והצטברותם קבעתי, כי הפעוט י.י. סבל מהתעללות "כוללת" בגין כל האירועים המתוארים באישום זה, כך שהנאשמות הורשעו, בנוסף, בעבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי בצוותא לפי סעיף 368 סיפא לחוק העונשין ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

32. שמעתי את עדותה של אמו של הפעוט י.י. וכן עיינתי בתצהיר שהגישה. שני ילדיה התאומים (י.י. ו- כ.כ.) שולבו בגן בשל היכרות חברית מוקדמת שהיתה לה עם נאשמת 1, והיא שמחה שהם במקום בטוח. הנאשמת 1 שמרה איתה על קשר חברי לאורך כל התקופה, כך שהפגיעה באמון היתה עצומה. עם הכניסה לגן הבחינה בשינויים, כשהתאומים היו אחוזי אימה מלהיכנס לגן. הפעוט היה מופנם, לא דיבר, בהזדמנות אחת חזר צולע, והחלפת הטיטולים הפכה לבלתי נסבלת. האם התייעצה עם הנאשמת 2 על אודות ההתנהגויות החרוגות, כגורם סמכותי ומקצועי עליה סמכה, אך הנאשמת 2 גרמה לה להרגיש שהיא אינה מתפקדת כראוי כהורה ולרגשות אשם.

לאחר החשיפה, המשפחה "התרסקה", היא עצמה ויתרה על קידום בעבודה, ההורים השתלבו בהדרכת הורים, רצו להשתלב בטיפולים נוספים, אך מצבם הכלכלי אינו מאפשר זאת. קיים חשש תמידי מהשלכות עתידיות.

לתאומים היתה השתלבות קשה בגן חדש, היא לקחה אותם פיזית לגן של הנאשמות כדי שיראו שהגן נסגר. עד היום הם מספרים על דברים שהתרחשו בגן, קיים פחד מזרים, הם נבהלים מצעקות, ולפעוט עיכוב התפתחותי.

צורפו לתצהיר קבלות רבות המעידות על תשלומי טיפולים.

הפעוטה כ.כ. – אישום אחד-עשר

33. הפעוטה כ.כ., אחותו התאומה של י.י., בת שנתיים בעת האירועים, חוותה אירוע של התעללות שביצעה הנאשמת 2, וכן ספגה אלימות חמורה מידי שתי הנאשמות, כולל הטחותיה במהלך התארגנות לשינה. מתוך 4 סעיפי האישום, אזכיר שני אירועים חמורים:

ביום 9.12.21 (ס"ק 2 לאישום 11) שהתה הפעוטה כ.כ. בחדר הילדים עם הנאשמות בשעת התארגנות לשינה. נאשמת 1 אחזה בזרועה של הפעוטה כ.כ. והטיחה אותה בחוזקה למזרן. כ.כ. התרוממה על ברכיה ובתגובה דחפה אותה נאשמת 1 בראשה בחוזקה כלפי מטה לתנוחת שכיבה וראשה של הפעוטה נחבט במזרן. כל אותה העת נאשמת 2 צפתה במעשיה של נאשמת 1 ואיפשרה את הפגיעה בפעוטה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוויץ (עציר)
ואח'

ביום 17.1.22 (ס"ק 4 לאישום 11) שהתה הפעוטה כ.כ בחדר הילדים ביחד עם פעוטות נוספים, ניגשה לקיר ונגעה במדבקת קיר המודבקת עליו. נאשמת 2 ניגשה לפעוטה כ.כ, משכה אותה בחוזקה אחורה והפילה אותה לרצפה. כ.כ נעמדה צמוד לקיר כשפניה לכיוון הקיר ולא זזה מספר שניות. לאחר מכן, שבה הפעוטה ונגעה במדבקת הקיר. נאשמת 2 ניגשה שוב לפעוטה, אחזה בזרועה בחוזקה, הניפה אותה באוויר, גררה אותה הצידה והושיבה אותה בצד. הפעוטה כ.כ שבה למדבקת הקיר, אז ניגשה נאשמת 2 לפעוטה, אחזה בחוזקה בזרועה, הניפה אותה באוויר באמצעותה והזיזה אותה לקצה החדר. הפעוטה כ.כ שבה למדבקת הקיר, כשהפעם נאשמת 2 אחזה בחוזקה בזרועה, הטיחה אותה בעוצמה ברצפה והניפה אותה באוויר לכיוון דלת היציאה מהגן. כ.כ השתחררה מאחיזתה של נאשמת 2 וברחה לאחור. נאשמת 2 תפסה ברגלה של כ.כ ובגב הבגד שלה, הניפה אותה באוויר בכוח והוציאה אותה מחוץ לדלת הגן והותירה אותה שם ללא השגחה כדקה, עד שפתחה את הדלת ואפשרה לפעוטה כ.כ לשוב לגן.

בגין מעשיהן כלפי הפעוטה כ.כ.:

נאשמת 1 הורשעה בביצוע עבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין, וכן בעבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

נאשמת 2 הורשעה בביצוע עבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי לפי סעיף 368ג סיפא לחוק העונשין.

הנאשמות יחדיו הורשעו בביצוע עבירה של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש בצוותא לפי סעיף 368ב(א) וסעיף 29 לחוק העונשין (והן זוכו מעבירה של התעללות "כוללת").

34. סקרתי לעיל את עדותה ותצהירה של אימה של הפעוטה. לגבי הפעוטה עצמה אוסיף, כי היא סובלת מהתפרצויות זעם, היא מכה את עצמה וזוכה לליווי על-ידי פסיכולוגית הגן.

35. תסקיר נפגעי עבירה מפרט את המידע הרב שהוצג בעניינם של התאומים. האם ביקשה שעל הנאשמות יוטל עונש חמור וראוי ביחס למה שהילדים שלה עברו, שכן הנאשמות "ריסקו" את נפשם של ילדיה, וייתכן שלא הכל ניתן יהיה לשקם מחדש. עוד ביקשה להדגיש את חלקה של הנאשמת 2, אשר "הפיקה" את כל האירוע, ואשמה לא פחות מהנאשמת 1 במה שאירע לילדיה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

הפעוטה ל.ל. – אישום שנים-עשר

36. הפעוטה ל.ל., בת שנתיים וחצי בעת האירועים, היא הגדולה מבין קורבנות מעשיהן של הנאשמות. הפעוטה ספגה אלימות קשה ומשפילה מדי כמה ימים, ולעיתים מספר פעמים ביום. בנוסף לאירוע התעללות קשה, מעשי התקיפה כלפיה התאפיינו בפגיעות חוזרות בראשה באמצעות אלימות ישירה ונענוע ראשה, אלימות קשה במהלך פעולות שגרתיות בגן, תקיפתה בשעת התארגנות לשינה והזנחתה. מתוך 10 אירועים, אזכיר את החמורים שבהם:

ביום 10.12.21 (ס"ק 4 לאישום 12) שהתה הפעוטה ל.ל. בחדר הילדים ביחד עם הנאשמות ופעוטות נוספים. נאשמת 1 כעסה על הפעוטה ל.ל. והורתה לה לצאת מהגן. ל.ל. יצאה החוצה והתיישבה סמוך לפתח הדלת. נאשמת 1 דחפה את ל.ל. באמצעות רגלה אל מחוץ לחדר הילדים וסגרה את הדלת, בהותירה את ל.ל. לבדה מחוץ לגן, בעוד הנאשמת 2 צופה כל העת במעשיה. רק כעבור 7 דקות פתחה נאשמת 2 את הדלת והורתה לפעוטה ל.ל. להיכנס חזרה לגן.

אירוע דומה חזר על עצמו ביום 23.12.21 (ס"ק 10 לאישום 12), כשהנאשמת 1 ניגשה לפעוטה ל.ל., אחזה בזרועה וגררה אותה מחוץ לדלת הגן, בעוד הפעוטה ל.ל. מנסה להיאחז במשקוף הדלת על מנת להישאר בתוך הגן. נאשמת 1 דחפה את הפעוטה ל.ל. מחוץ לדלת הגן וסגרה את הדלת, בהותירה את ל.ל. מחוץ לגן ללא השגחה. בהמשך, נכנסה נאשמת 2 לחדר הילדים, התיישבה ולא תרה אחר הפעוטה ל.ל. רק כעבור 24 דקות פתחה נאשמת 2 את דלת הגן ואפשרה לפעוטה ל.ל. להיכנס לגן.

המדובר באירועים אכזריים של הוצאת פעוטה בת שנתיים לבדה מחוץ לגן באופן משפיל, כאקט ענישתי, במהלך חודש דצמבר, כשהפעוטה נותרה לבדה ללא קשר עין רציף עם הנאשמות, בעודה נעדרת תחושת זמן או ידיעה מתי האירוע יסתיים לאור גילה.

ביום 15.12.21 (ס"ק 7 לאישום 12) שהתה הפעוטה ל.ל. בחדר הילדים עם פעוטות נוספים, כאשר מזרנים פרושים על הרצפה והפעוטות נערכים לשנת צהריים. נאשמת 1 ניגשה במהירות ובצורה מאיימת לפעוטה ל.ל., אחזה בה ונענעה את ראשה של ל.ל. בכוח, ובהמשך דחפה נאשמת 1 את הפעוטה הרחק ממנה בכוח.

בגין מעשיהן כלפי הפעוטה ל.ל.:

נאשמת 1 הורשעה בביצוע 2 עבירות של תקיפת חסר ישע על ידי אחראי הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 368ב(א) לחוק העונשין; 3 עבירות של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 22-02-62398 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

נאשמת 2 הורשעה בביצוע עבירה של תקיפה לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

הנאשמות יחדיו הורשעו בביצוע 2 עבירות של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי בצוותא חדא לפי סעיף 368 סיפא ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין; תקיפה בצוותא לפי סעיף 379 וסעיף 29 לחוק העונשין; הזנחת קטין בצוותא לפי סעיף 362(ג) + 29 לחוק העונשין. בשל אופי המעשים והצטברותם קבעתי, כי הפעוטה ל.ל. סבלה מהתעללות "כוללת" בצד כל מעשי התקיפה, ועל כן הנאשמות הורשעו, בנוסף, בעבירה של התעללות בקטין חסר ישע על ידי אחראי בצוותא לפי סעיף 368 סיפא לחוק העונשין ביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

37. שמעתי את עדותה של אמה של הפעוטה ל.ל. וכן עיינתי בתצהיר שהגישה. היא תיארה את התנהגות הפעוטה לפני החשיפה, כשהפעוטה אכלה כמויות של אוכל, מילאה את פיה באוכל והרימה אוכל מהרצפה. כמו כן, היתה חוזרת עם חבלות קטנות, ופעם אחר פעם הנאשמת 2 הציעה מיני הסברים ותירוצים לכך. כן תיארה סיזמים וצעקות מתוך שינה. עוד תיארה את התרמית המתוכננת שהנאשמת 2 הציגה בפני ההורים (כגון בעניין מתן אוכל איכותי לילדים), הגן היה סגור ולא נגיש והיא יזמה הפרדה בין ההורים ולא הסכימה לפתוח קבוצת וואטסאפ משותפת. הרגישה מרומה במיוחד, מאחר ונאשמת 2 היתה מתייעצת איתה על נושאים רבים במסגרת מקצועה כרופאה.

לאחר החשיפה היא הפסיקה עבודתה כדי לשהות עם בתה בבית, ויתרה על קידום בעבודה, התייעצה עם מומחים, תיארה את הקשיים במציאת גן חדש והחשדנות שליוותה אותה בעת שבחנה כל גן וכל גננת, ואת העובדה שתצפתה וממשיכה לתצפת על הקורה בגן הנוכחי. היא חשה רגשות אשם כבדים על כך ששלחה את בתה כל יום מחדש לגיהנום. בתה הגדולה התחילה טיפול רגשי, בין השאר על רקע רגשות קנאה סביב תשומת הלב שקיבלה אחותה. אביה של הפעוטה בחר בהתנתקות מוחלטת וכעס על התעסקותה באירועים. בני הזוג היו שנתיים בטיפול זוגי, אך לבסוף עזב את הארץ לפני מספר חודשים והם מצויים בתהליך של גירושין.

הפעוטה – שהיתה מעין אמא לפעוטות בגן והפגינה כלפיהם אמפתיה שלא קיבלו מהנאשמות - היתה בטיפול אצל פסיכולוגית, היה צורך לעבוד על דפוסי האכילה שלה, ובשנה האחרונה קיימת רגרסיה בהתנהגותה, במיוחד סביב החרדה שלה להישאר לבד.

38. תסקיר נפגעי עבירה מפרט את המידע הרב שהאם הציגה גם לפני בצורה רהוטה וקוהרנטית. היא ביקשה להעביר מסר לפיו, אירועי הפגיעה וההתעללות היו מעשים ופעולות מתוכננים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

היטב, כאשר הנאשמת 2 עסקה בליצור מצג שווא ולהונות את ההורים באכזריות נוראה, ויש ליתן ביטוי לפגיעה הקשה בחסרי ישע בענישה חמורה ומקסימלית.

אישום 13 – התעללות נפשית כלפי כל פעוטות הגן ותמונת הנזקים הכללית

39. הנאשמות זוכו מחמת הספק ובשל "עמימות ראייתית" מביצוע עבירה נוספת של התעללות המפורטת באישום 13, שעניינה התעללות נפשית כלפי כל הפעוטות בגן, המבוססת על עצם החשיפה של כל פעוטות הגן למעשי האלימות להם היו עדים. כפי שקבעתי בהכרעת-הדין, אני שותפה באופן מלא לגישה הבאה לידי ביטוי בחקיקה בינלאומית, בחוק העונשין ובפסיקה לפיה, פעוט אשר עד לאלימות, בין אם היא מתרחשת בגן או בכל מסגרת אחרת, עלול לסבול מפגיעה נפשית. כאשר ילד רך בשנים נחשף לאלימות, הדבר עלול לגרום לו לחרדות, פחדים, עיוות בתפיסת העולם ובדרכי ההתמודדות שלו עם סיטואציות חברתיות, ואף לגרום לעיכוב בהתפתחותו התקינה. אלא, שבעניינינו, עובדות לא הוכחו דבעי, ועל כן זוכו הנאשמות מביצוע התעללות נפשית כלפי כל פעוטות הגן.

40. לתצהירים של כל ההורים צורפה חוות-דעת מיום 5.2.25 שנערכה על-ידי ד"ר חנה קמינר, פסיכולוגית קלינית והתפתחותית בכירה, ואפרט את עיקריה. השלכות התנהגותן של הגנות הן קשות במיוחד לאור גילם הצעיר של הילדים, ובחוויות שעברו קיים פוטנציאל טראומטי, אשר עלול לתת את אותותיו בהווה ובעתיד בצורת סימפטומים שונים (עליהם דיווחו כל אחד מהורי הפעוטות לפניי). הוסיפה, כי אוכלוסיית הגיל הרך פגיעה במיוחד למצבי התעללות, שכן מדובר בגיל בו קיימת תלות עזה במטפלים וצורך בקביעות ובביטחון בקשר עם האחראים עליהם על-מנת שיתאפשר תהליך התפתחותי תקין. מצבי דחק ממושכים עלולים לשבש את היחסים אותם יוצרים הפעוטות, ולהוביל לחסך ולהזנחה, שהם בעלי השפעה קריטית בהתפתחותם הרגשית, גם בעניינם של פעוטות אשר טרם רכשו שפה. בתקופת הגיל הרך מתעצבת אישיותו של הילד, וכאשר קיימת טראומה במרקם היחסים עם הדמות המשמעותית, התינוק או הפעוט חווים טלטלה בחיי הנפש הרכה שלו, מצב חרדתי מתמשך, פגיעה בתחושת האמון והביטחון הבסיסי בכלל, ואמונה כי הילד עצמו הוא האשם.

41. תסקיר נפגעי עבירה מעלה, כי החוויות הפוגעניות שחוו הפעוטות הותירו אותותיהם בנפשם הרך של הילדים, ורק ברבות השנים ניתן יהיה להבין את מימד הפגיעה ועומק השלכותיה. מרבית ההורים תיארו כי ילדיהם מבטאים סימפטומים מוכרים בספרות המקצועית, הכוללים קשיי שינה, סיוטי לילה, התעוררות בבכי, קושי של הילדים במתן אמון בדמויות מטפלות חדשות, היצמדות אליהם לצורך תחושת בטחון והגנה, וקשיים מגוונים בנושא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

האכילה. הפעוטות מתמודדים כיום עם קשיים בוויסות רגשות, התנהגות תוקפנית, חרדות, קושי ביצירת קשרים חברתיים תקינים, כאשר השלכות אלו עלולות ללוות אותם לאורך כל חייהם ולהשפיע על התפתחותם התקינה גם בעתיד. ההורים עצמם עברו טראומטיזציה משנית, ומרביתם דיווחו על תגובות רגשיות קשות, פגיעה משמעותית בתפקוד הכללי והשלכות דרמטיות עליהם כהורים ועל כלל בני המשפחה. חשיפתם של הפעוטות הנפגעים לחויית הטראומטיזציה המשנית של ההורים, עלולה להחמיר את השלכות טראומת הפגיעה הישירה שהם חוו. עורכות התסקיר מסכמות באמירה לפיה "כלל ההורים נושאים עיניהם לבית המשפט, בתקווה לצדק שיעשה ולהשבת הביטחון והאמון בעולם שכה נפגעו. אנו תקווה שמתן גזר דין חמור ומרתיע, אשר ישקף את חומרת המעשים, יהווה עבור הקורבנות ומשפחותיהם נקודת אור קטנה בתוך כל הכאב הגדול אותו הם חווים." (סוף עמ' 25).

תסקירי הנאשמות

42. מהתסקיר של נאשמת 1 עולה, כי הנאשמת, כבת 35, השלימה 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות, שירתה שירות צבאי מלא, נישאה בשנת 2019 וחווה משבר תפקודי לאחר לידת בתה. לאורך השנים עלו קשיים לימודיים לצד אירועים טראומטיים ופגיעות שחווה, בהם לא שיתפה את בני משפחתה, והיא ניסתה למרות מצוקה מתמשכת לשמר חזות מאורגנת ותפקוד תקין. להתרשמות שירות המבחן, על רקע היחסים המורכבים במשפחה והטראומות שחווה, נפגעה התפתחותה הרגשית ויכולתה לפתח מיומנויות קשר ותקשורת. בשלב המעצר, התרשם שירות המבחן מקהות חושיה כלפי הפעוטות בגן. במפגש הנוכחי דווח, כי מצבה הנפשי הוטב, היא מצליחה להיעזר במערך התמיכה בשב"ס, נוטלת טיפול תרופתי ומשולבת במענים טיפוליים שונים המוצעים בבית המעצר. כיום מקבלת אחריות על ביצוע העבירות, מביעה צער וכאב על הנזק שגרמה לפעוטות ולהוריהם, והסבירה כי התמודדה עם לחצים חיצוניים והצטברות של תחושת עייפות, תסכול וקשיים רגשיים בהם לא טיפלה. היא תיארה עומס עבודה גבוה בעקבות היעדרותה של המטפלת הנוספת שעבדה בגן ובעיות בריאות של אמה, לא זיהתה הסלמה במצבה הרגשי וברמת התוקפנות שלה והתקשתה לשלוט ולווסת את דחפיה התוקפניים. להתרשמות שירות המבחן, כיום היא מבינה כי עונש מאסר בפועל תואם את חומרת מעשיה. לאחר שקלול גורמי הסיכון והסיכוי, שירות המבחן מעריך כי רמת הסיכון שלה לביצוע עבירות אלימות כלפי ילדים היא בינונית, ולצורך הפחתת הסיכון היא נזקקת לשילוב בטיפול מעמיק בתחום האלימות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

43. מהתסקיר שהוגש לגבי נאשמת 2, היא אימה של הנאשמת 1, עולה כי המדובר באישה כבת 60, גרושה ואם לשני ילדים בוגרים, סיימה 12 שנות לימוד, שירתה שירות צבאי מלא, וב – 14 שנים טרם מעצרה ניהלה את הגן בבעלותה. עם מעצרה, ולאחר 33 שנות נישואין בעלה התגרש ממנה, וכיום מנהלים קשר זוגי כידועים בציבור. תיארה כאב סביב התפרקות התא המשפחתי עם המעצר, אך תיארה כי בהמשך היחסים התייצבו, היא לוקחת חלק בקבוצות טיפוליות וחינוכיות המוצעות לה ומבקשת להשתלב בטיפול ארוך טווח. עוד דיווחה, כי מצבה הבריאותי התדרדר לאורך מעצרה, וכיום לצד כאבי גב היא סובלת גם מכאבים בפרקים ונוטלת טיפול תרופתי. אשר לעבירות תיארה, כי סבלה מכאבי גב כרוניים, ובהעדר המטפלת הנוספת הסתייעה בבתה לתפעול הגן, היא לא פעלה להפחתת העומסים באופן מותאם למצבה והגיבה לקשיים ולתסכול שחוותה באופן תוקפני ופוגעני. הנאשמת התקשתה להתייחס להתנהגותה התוקפנית ושללה כוונת פגיעה בפעוטות, כשניכר כי תופסת עת עצמה כמי שפעלה בהתאם ליכולתה בתנאים מורכבים. עם זאת, נוכח מעצרה הממושך, היא מבינה את הבעייתיות בהתנהלותה ואף מביעה צער על כך. שירות המבחן התרשם כי מילדות הנאשמת הפנימה דפוסי אלימות כדפוסי תקשורת באופן שהקשה עליה להכיר בבעייתיות בהתנהלותה, וכי היא נוטה לייחס להתנהגותה למצבה הרפואי תוך קושי בהתבוננות מעמיקה וביקורתית. לאחר שקילת גורמי הסיכון והסיכוי, רמת הסיכון להתנהגות אלימה כלפי ילדים בעתיד היא ברמה בינונית, ולצורך הפחתת הסיכון היא נזקקת לשילוב מעמיק בתחום האלימות. על כן, מומלץ להטיל עליה מאסר בפועל התואם את חומרת העבירות תוך שילוב בטיפול המותאם לצרכיה בשב"ס.

עיקרי הטיעונים של ב"כ הצדדים

טיעוני ב"כ המאשימה, עו"ד טלי קרת

44. לטענת ב"כ המאשימה, המדובר בתיק החמור ביותר שנדון עד היום שעניינו התעללות ואלימות שננקטו על-ידי גננות כלפי פעוטות רכים בשנים. נאשמת 1 הורשעה ב – 156 עבירות פליליות ונאשמת 2 הורשעה ב – 71 עבירות, והכל כלפי 12 פעוטות בני חצי שנה עד שנתיים בתקופה של חודשיים בלבד, התקופה היחידה שנקלטה במצלמות הגן. בטיעון סדור, הרחיבה ב"כ המאשימה אשר לפגיעה המאסיבית בערכים המוגנים, כאשר הקטינים הם הנפגעים המרכזיים, בגוף ובנפש, ואולם המדובר בפגיעה גם בהורים, באחים ובבני משפחה מורחבת, כפי שעלה בבירור מעדויות ההורים. נסיבות ביצוע העבירות כוללות מימד של תכנון, בעיקר על-ידי נאשמת 2, מנהלת הגן, אשר יצרה את התנאים לביצוע העבירות. הנאשמת 2 הפכה את הגן ללא נגיש עבור ההורים,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

הנאשמות יצרו קשר שתיקה ביניהן שאיפשר את ביצוע העבירות, נאשמת 2 העניקה תחושת בטחון מזויפת להורים או טשטשה את התחושות כשהעלו בעיות כלשהן – כשההורים ראו בה דמות סמכות שניתן ללמוד מניסיונה ולסמוך עליה. נאשמת 1 היא זו שהפעילה אלימות חריגה בחומרתה, אך נאשמת 2 היתה שותפה מלאה למעשים בהם נכחה וצפתה, כשהיא התוותה את ההתנהלות הכללית בגן. שתי הנאשמות אחראיות באופן מלא לפגיעות בפעוטות, הן היו אמורות להיות דמויות מיטיבות וחומלות, אך פגיעתן בפעוטות מבלי שהיה גורם חומל בסביבה מהווה נסיבה לחומרה.

הנזק העתידי אינו ידוע, אם כי מחקרים מצביעים על כך שפגיעה בגיל הינקות היא הרסנית. השבר שחוו המשפחות תואר על-ידן, כאשר הנזקים המידיים הנצפים בקטינים הם רגרסיה בהתנהגות, התפרצויות זעם, הפרעות באכילה, וחשש מהאחר. כן תוארו הנזקים במעגלים רחבים יותר – להורים, לסבים ולאחים, וכן לציבור הגננות - כאשר התגברות התופעה גורמת לחשדנות של כל הורה המשלב את ילדו במסגרת גנית.

הנאשמות נהגו בדפוס מתמשך ושיטתי של אלימות כלפי פעוטות הגן, אך בתה של הנאשמת 1, היא נכדתה של הנאשמת 2, זכתה ליחס מגונן ואוהב, ניגוד צורם שעולה בבירור בזמן הצפייה בסרטונים.

לצורך קביעת המתחם, יש לקחת בחשבון את האלימות האכזרית שהופעלה כלפי הפעוטות על-ידי האחראיות עליהם, כשעסקינן בפעוטות אשר אינם מסוגלים לדבר.

45. ב"כ המאשימה הפנתה לגזרי-דין שניתנו בפרשות דומות (אשר ייסקרו להלן), וסבורה היא שיש לקבוע מתחם נפרד בעניינו של כל פעוט על-מנת ליתן ביטוי לכך שכל ילד הוא עולם ומלואו. בהתאמה, עתרה לקבוע את המתחמים הבאים : לגבי הפעוטה א.א., יש לקבוע מתחם של 6 – 10 שנות מאסר לנאשמת 1, ומתחם של 2 – 5 שנות מאסר לנאשמת 2 ; לגבי הפעוט ב.ב. יש לקבוע מתחם שנע בין 4 – 7 שנות מאסר לנאשמת 1, ומתחם של 3 – 6 שנות מאסר לנאשמת 2 ; בעניינו של הפעוט ג.ג. יש לקבוע מתחם של 6 – 9 שנות מאסר לנאשמת 1, ומתחם של 4 – 8 שנים לנאשמת 2 ; בעניינו של הפעוט ד.ד. יש לקבוע מתחם של 12 – 20 חודשי מאסר לנאשמת 1 ; לגבי הפעוט ה.ה. יש לקבוע מתחם של 6 – 10 שנים לנאשמת 1 ומתחם של 3 – 6 שנים לנאשמת 2 ; לגבי הפעוט ו.ו. יש לקבוע מתחם של 4 – 8 שנות מאסר לנאשמת 1 ומתחם של 2 – 5 שנות מאסר לנאשמת 2 ; לגבי מ.מ. יש לקבוע מתחם של 4 – 7 שנות מאסר לנאשמת 1 ומתחם של 2 – 5 שנות מאסר לנאשמת 2 ; לגבי ט.ט. יש לקבוע מתחם של 3.5 – 6.5 שנות מאסר לנאשמת 1 ומתחם של 16 – 28 חודשי מאסר לנאשמת 2 ; לגבי י.י. יש לקבוע מתחם של 3 – 6 שנות מאסר לנאשמת 1 ומתחם של 2 – 5 שנות מאסר לנאשמת 2 ; לגבי כ.כ. יש לקבוע מתחם של 12 – 20 חודשי מאסר לנאשמת 1 ומתחם של 18 – 30 חודשי מאסר לנאשמת 2 ; לגבי ל.ל. יש לקבוע מתחם של 5.5 – 9.5 שנות מאסר לנאשמת 1 ומתחם של 4.5 – 7 שנות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

מאסר לנאשמת 2. בסופו של יום, עתרה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם כולל שנע בין 14 – 18 שנות מאסר לנאשמת 1 ומתחם של 9 – 14 שנות מאסר לנאשמת 2.

46. בגדרי המתחם יש להתחשב בצורך להרתיע את הנאשמות, אשר לא בחלו מלבצע את מעשיהן חרף קיומן של מצלמות, וכן את הצורך בהרתעת הרבים; יש ליתן משקל נמוך לנסיבות האישיות של הנאשמות לעומת חומרת העבירות וריבוי; מהתסקירים עולה תמונה של לקיחת אחריות מצומצמת על-ידי שתי הנאשמות, כשההערכה היא לקיומה של מסוכנות ברמה בינונית. ב"כ המאשימה עתרה, לכן, להשית על הנאשמות עונש מאסר חמור ומשמעותי שיהלום את חומרת העבירות וריבוי, גם כדי להעביר מסר ברור לפעוטות ולהורים אשר חרב עליהם עולמם וכן לצורך הרתעת הרבים – ולהטיל עונש מאסר בן 15 שנים ומחצה על הנאשמת 1 ועונש מאסר בפועל בן 11 שנים ומחצה על הנאשמת 2, לצד פיצוי משמעותי וגבוה לכל המשפחות, אשר העידו בדבר הפגיעה הכלכלית הניכרת.

טיעוני ב"כ נאשמת 1

47. ב"כ הנאשמת הגישו טיעונים בכתב וכן הוסיפו טיעונים בע"פ. הסניגוריות פירטו את השתלשלות העניינים בתיק זה, כאשר מלכתחילה הודיעו כי הנאשמת 1 מעוניינת להודות בכתב-האישום ולא לחקור את ההורים – אך הדבר לא התאפשר בשל עמדת המדינה, כאשר גם לאחר המענה בוצעה השלמת חקירה. בסופו של יום, התיק נוהל סביב שאלות משפטיות מצומצמות, ב"כ המאשימה לא היתה מוכנה לנהל מו"מ סביב תיקון כתב-האישום, ותוצאת הכרעת-הדין מצביעה על כך שהגשת הסיכומים לא היתה לריק. הנאשמת לקחה אחריות על מעשיה בעוד היא נתונה במעצר מיום 8.2.22, ואין לזקוף את ניהול ההליך לחובתה.

48. הנאשמת היא אישה צעירה, אם לילדה בת 4 שנים ומחצה, אשר חוותה פרידה פתאומית מאימה (ומסבתה) בגיל שנתיים, ומשפחתה הגרעינית התפרקה – שכן בעלה ביקש להתגרש ממנה עם הגשת כתב-האישום. מכריה ניתקו עימה קשר, כך שהיא סובלת מבדידות. הנאשמת חוותה מספר טראומות בחייה, אשר יש בהם כדי להסביר, למצער באופן חלקי, את ביצוע העבירות. כיום, שירותי הרווחה מעורבים בחיי בתה, אשר נאלצה לעבור מקום מגורים לבית אביה, החלו בעיות אכילה ושינה, והיא מצויה בטיפול רגשי.

49. כבר מתחילת מעצרה ביקשה להשתלב בטיפול, ואמנם היא לא השתלבה בטיפול ייעודי – אך השתלבה בטיפול בכל קבוצה שהיתה פתוחה בפניה, והמסמכים שהוגשו מעידים על כך

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

שמדובר באסירה מתפקדת וחיובית. עם זאת, חלה התדרדרות במצבה הנפשי, היא סובלת מתסמינים סומטיים ומטופלת תרופתית.

50. אשר לעבירות נטען, כי לא קדם תכנון לביצוע המעשים, אלא לחצים נפשיים ורגשיים גרמו לאיבוד שליטה באופן קיצוני. העבירות בוצעו בתקופת הקורונה, בעוד הנאשמת היתה אחראית לבדה על מספר רב של ילדים ללא עזרה פיזית, ולא התלוננה על כך בשל העובדה שהגן היה מקור פרנסה עבור הוריה.

51. מדובר בנאשמת ללא עבר פלילי, אשר בבת אחת נתלשה מחייה הנורמטיביים, כאשר החותם של העבירות המכוערות שביצעה ילווה אותה ואת בתה כל חייהן. תסקיר שירות המבחן מחזק את הטענה שהיא לוקחת אחריות אמיתית על מעשיה, וכי ההתמודדות עם הגינוי וההליך הפלילי מהווים גורם מציב ומרתיע, כאשר ניכר מהתסקיר כי כבר עברה דרך טיפולית בבית הסוהר.

52. הסניגוריות היפנו לאותם פסקי-דין אשר הוגשו על-ידי המאשימה, כשהטענה המרכזית היא שבמקרה דנן העבירות פוצלו באופן מלאכותי לעומת מקרים אחרים, ומכאן ריבוי המעשים לכאורה. יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד, כפי שנקבע בגזרי-דין דומים, שכן מדובר במסכת עבריינית אחת. לאור הכלל לפיו לא ניתן להעניש פעמיים בגין אותו מעשה (עבירות ההתעללות "הכוללת" ועבירות התקיפה), הסניגוריות עותרות לקביעת מתחם שנע בין 3 – 7 שנות מאסר, להעמיד את עונשה ברף התחתון, ולהטיל עליה פיצוי ברף נמוך שכן היא נותרה חסרת כל, וכן ברור כי סוגיית הפיצוי תעלה בהליך אזרחי.

53. הנאשמת הגישה מכתב מיום 20.3.25 שם העלתה את דבריה ואף פנתה להורים וביקשה את סליחתם על כך שכשלה בתפקידה, מעלה באמון שניתן בה וגרמה להם לסבל ולכאב. הביעה תחושות בושה וכעס על עצמה, חזרה על כך שהיא לוקחת אחריות על מעשיה, תיארה שעושה כל שיכולה על-מנת לתקן את דרכיה, וכשתסיים לשאת את מאסרה גם היא תיקח חלק בעצירת התופעה.

טיעוני ב"כ נאשמת 2

54. ב"כ הנאשם 2 הדגיש כי הוא ומרשתו ערים לחומרת העבירות, אך ביקש לנהוג במידתיות בגזירת הדין. הנאשמת 2 ביצעה שליש ממספר העבירות שבוצעו על-ידי הנאשמת 1, רוב

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

העבירות שביצעה הם ברף חומרה נמוך, ולו היו מבוצעות כלפי מבוגרים לא היה בהן גוון פלילי.

55. הנאשמת לקחה אחריות על מרבית המתואר בכתב-האישום, מחלק מהעבירות אף זוכתה, ואין לזקוף את ניהול ההליך לחובתה. גם הוא תיאר את חוסר המוכנות של התביעה לנהל מו"מ לתיקון כתב-האישום, כשרוב המחלוקת היתה משפטית. לקיחת האחריות של הנאשמת באה לידי ביטוי בכך, שהיא לא ביקשה להשתחרר ונתרה במעצר עד לתום ההליכים כנגדה.

56. לדעת הסניגור, קיימת בעייתיות בתסקיר שירות המבחן – ועל כן ביקש להגיש חוות-דעת (מיום 12.10.2024) מאת עו"ס שרון ימיני על אודות קשר טיפולי בינו לבין הנאשמת, אשר נפגש עימה בבית-הסוהר וכן קיים עימה שורה של שיחות טלפון. ממסמך זה עולה, כי העבירות מהווה חריג לתפקודה התקין ולהיותה דמות פדגוגית אהודה, וייתכן שהעבירות הן תולדה של עומס ומצוקה נפשית וגופנית על רקע מגוון בעיות בריאות, וכן בשל מצוקת כוח אדם בתקופת הקורונה. להתרשמותו, הנאשמת עורכת תהליך התבוננות פנימית, מעמיקה ונוקבת, והיא משתפת פעולה בכל תוכנית טיפולית, חינוכית או תעסוקתית הפתוחה בפניה. לקיחת האחריות היא מלאה והיא מביעה צער כלפי הילדים וההורים אשר שמו בה את מבטחם. הוא ממליץ כי לצד מרכיב הענישה, יש להתחשב במכלול הנסיבות שהציג, לרבות התקופה הממושכת של המעצר, ולאפשר לנאשמת לנסות ולשקם את חייה מחוץ לכותלי בית הסוהר.

57. אשר לעבירות – הנאשמת הורשעה ב – 75 מקרים, ואין לומר שבגלל מעשיה היתה אוריה יומיומית של התעללות, כאשר הנאשמת לא צפתה באירועי האלימות החמורים שביצעה הנאשמת 1. אשר לתמונת הנזקים – הסניגור הגיש מאמר ממנו ביקש ללמוד, שבגילאים בהם עסקינן אין זכרון, כך שיש מקום לאופטימיות.

58. הסניגור התייחס גם הוא לפסיקה – לרבות גזר-דין שניתן בעת האחרונה סביב אירועי אלימות והתעללות בפעוטות בגן באילת, שם נגזרו 10.5 שנות מאסר בפועל, כשמדובר באירועים רבים הרבה יותר ובדרגת חומרה גבוהה. לשיטתו, יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד שנה בין 3 – 5 שנות מאסר בפועל.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

59. הנאשמת היא אישה בת 60, אשר תישא אות קין על מצחה ליתרת חייה, נותרה חסר כל והתגרשה מבעלה. הנאשמת הסכימה לחלוט 200,000 ₪ חלף חלוט הדירה ששימשה כגן באופן תקדימי. מצבה הרפואי מורכב: קיים חשש לגידול בעיניה, היא סובלת מבעיות רבות בגב, מסחוסים שחוקים בידיים ובקע בסרעפת (הוגשו מסמכים). מדו"חות שב"ס ומחוות-דעתו של עו"ס ימיני עולה, כי השתלבה בקבוצות רבות, עובדת במרכז החינוך כעוזרת הוראה, והיא מאד מעוניינת בהמשך טיפול. על כן, אין להעמיד את עונשה בטווח העליון, ולצורך קציבת הפיצויים העונשיים יש לקחת בחשבון את מצבה הכלכלי ואת העובדה שצפויה תביעה אזרחית.

60. הנאשמת 2 גם היא הכינה מכתב מבעוד מועד (10.4.25) אותו הקריאה, ובו ביקשה סליחה מהורי הפעוטות, היא מודעת לכך שכשלה בתפקיד החשוב בחייה, ולא עמדה במשימותיה כאשת חינוך. הביעה תחושות בושה וחרטה והדגישה להורים כי כל האשמה רובצת עליה. הוסיפה, כי היא מצויה בהליכי שיקום ומבטיחה להתנהל בדרך נכונה יותר, כמי שמכבדת את החוק.

דיון והכרעה

61. כתב-האישום מתאר מסכת מתמשכת של התנהגות אלימה ומתעללת של הנאשמות ב – 12 פעוטות, וב"כ המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל פעוט ולבסוף מתחם עונש כולל על בסיסו ייגזר הדין של כל אחת מהנאשמות. אכן, כל פעוט נפגע הוא עולם ומלואו, ועל-מנת להמחיש זאת פירטתי לעיל את העבירות בהן הורשעה כל אחת מהנאשמות לצד תמונת הנזקים הייחודית לכל פעוט ומשפחתו. יחד עם זאת, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם, יש לראות את המסכת המפורטת בכתב-האישום כאירוע אחד על-פי מבחני **הלכת ג'אבר** (דעת הרוב בע"פ 4910/13 **ג'אבר נגד מדינת ישראל** (29.10.14)), שכן קיים קשר ענייני הדוק בין המעשים המרכיבים את מסכת העבירות, הן בוצעו ברצף ובסמיכות של זמן ומקום, מדובר במעשים דומים במהותם כלפי מספר נפגעים והפגיעה באינטרס חברתי ובערכים המוגנים היא זהה. די לעיין בעתירת ב"כ המאשימה כדי להבין, כי קביעת מתחם ענישה נפרד בנוגע למעשים שבוצעו כלפי כל קטין נפגע עבירה תהיה מלאכותית במידה רבה, ויש לבכר התבוננות כוללת על כל המעשים והעבירות, כאשר ממילא ייחודיות הנסיבות לגבי כל פעוט ופעוט תילקח בחשבון בקביעת המתחם ולא יישכח אף לא אחד מהם. ראוי לציין עוד, כי בכל גזרי-הדין שהוגשו על-ידי ב"כ הצדדים, ואשר רובם יפורטו על-ידי בהמשך, קבעו הערכאות השונות מתחם עונש הולם אחד במקרים של פגיעה רציפה של גנות או סייעות במספר פעוטות, ואין בכך כדי לשנות דבר מגזירת הדין בהתאם לעקרון ההלימה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

על כן, ייקבע מתחם עונש הולם אחד לגבי כל האירועים המפורטים בכתב-האישום, ובהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

62. מספר ערכים מוגנים נפגעו כתוצאה ממעשיהן הנפשעים של הנאשמות. הערך המוגן הבסיסי שנפגע הוא שמירה על האוטונומיה לה זכאי כל אדם על גופו, בריאות הגוף והנפש והזכות לכבוד. בנוסף, קיים ערך מוגן המחייב להגן על חסרי ישע ולמנוע פגיעה בהם, וביתר שאת חובה זו קיימת על כל מי שאחראי על קטין חסר ישע להשגיח עליו, לגונן ולהגן עליו, להקפיד על שלומו, בריאותו, שלוותו, בטחונו האישי ורווחתו. בהתחשב בגילם הרך של הפעוטות, הנאשמות לא רק שלא עמדו בחובה זו, אלא העמידו את הפעוטות בסיכון משמעותי לפגיעה חמורה בהתפתחותם הפיזית והרגשית התקינה. נוכח התלות המוחלטת של הפעוטות במי שאמונה על הטיפול בהם, הרי שמעשי הנאשמות פגעו גם בערך האמון שניתן בהן על-ידי הורי הפעוטות, אשר הפקידו בידיהן את היקר להם מכל, מתוך ציפייה לטיפול מסור ומגונן על ילדיהם הרכים בגיל. לבסוף, קיימת פגיעה גם בציבור הרחב, בכך שהנאשמות במעשיהם הכתימו ציבור שלם של אנשי חינוך ומטפלים בקטינים, שמרביתו עושה מלאכתו נאמנה, באהבה ובמסירות הנדרשת, ונאלץ להתמודד כיום יותר מבעבר עם חשדנות ההורים כלפיו על רקע התגברות התופעה של אלימות בגנים כלפי פעוטות, חרף הכנסתן של מצלמות לגנים.

63. המדובר בערכים מוגנים כל-כך בסיסיים, עד אשר לא ניתן אלא לתהות כיצד ניתן שלא לנהוג על-פיהם:

"...למרבה הצער, אנו שבים ושומעים לעיתים קרובות על התנהלות אלימה בין כותלי גני הילדים ואין אלא לתהות – הכיצד? עיסוק שכזה עם ילדים רכים בשנים, אמור להתבצע על ידי אלה שמצויה אהבה בליבם, ושרצון לנתינה ודאגה מִפְּעֵם בהם. על מלאכת החינוך להיעשות מתוך חיבה אין קץ, חוס, חיבוק ועטיפתם של הילדים. אל לנו לשכוח כי המדובר בפרק הזמן ביום שבו ההורים נעלמים מנוף חייהם של ילדיהם, תוך מתן אמון מלא במופקדים על ביטחונם. לא יעלה על הדעת כי דווקא מקום זה יהפוך עבור הילדים למקור מכאוב בעודם כה פגיעים ורכים בשנים." (רע"פ 2187/24 פלונית נגד מדינת ישראל (19.3.24), פסקה 10 לפסק-דינו של כב' השופט אלרון).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ראח'

ראו עוד את דבריו של כב' השופט לוי בע"פ 5986/08 כחלון נגד מדינת ישראל (10.11.08) :

"המערערת נטלה על עצמה תפקיד שספק אם יש אחראי ממנו - לחנך עוללים וילדים שאין רכים מהם בראשית דרכם. זהו תפקיד המחייב את העוסק בו למיומנות, נשמה-יתרה, ובעיקר אהבה וסבלנות שאין להן קץ, כי הרי מדובר בילדים שחלקם אף טרם למדו לבטא את עצמם. למרבה הדאבה, נדמה כי המערערת נעדרת כל אותם כישורים, ובמקום להעניק לפעוטות אכסניה חמה ואוהבת, היא הפכה את חייהם של אחדים מהם לסיוט מתמשך. בנסיבות אלו אין בעונש שהושת על המערערת חומרה כלשהי, אדרבא, יהא עונש זה לנגד עיניהם של כל מי שמבקש לעסוק בחינוך, ובמיוחד בגיל הרך, כדי שמעשים מסוג זה לא יישנו." (פסקה 12).

64. עסקינן בריבוי פגיעות כלפי 12 פעוטות רכים בשנים, המצויים בשלב התפתחותי ראשוני, כשחלק ממעשי האלימות הם בעלי גוון של התעללות, והוכחו גם התנהגויות מתעללות כשלעצמן על-ידי הנאשמות – אם ובתה. לכך יש להוסיף את תמונת הנזקים הקשה בהווה לפעוטות, להוריהם ולכל הקרובים להם, והחשש מהלא נודע לגבי פגיעות עתידיות. על כן נראה, שלא יכולה להיות מחלוקת כי הפגיעה בערכים המוגנים היא בעוצמה גבוהה ביותר, אשר יש ליתן לה ביטוי בקביעת המתחם.

65. על בסיס עקרון ההלימה, יוצא מסר ברור וחד מבית-המשפט העליון – אשר עמד פעמים רבות על החומרה היתרה שבעבירות התעללות ותקיפה של קטינים, וביתר שאת כאשר הן מבוצעות על-ידי מטפלו של הפעוט. חומרה יתרה זו הובילה בשנים האחרונות למגמת החמרה בענישה המושתת בבת-המשפט, הגוזרים עונשי מאסר בפועל ממושכים גם בעניינים של נאשמים המבצעים עבירות אלימות שאינן מצויות ברף חומרה גבוה כלפי קטינים וחסרי ישע (ע"פ 830/23 קסיס נגד מדינת ישראל (18.6.23), להלן: **עניין קסיס**, בפסקה 33 לפסק-דינו של כב' השופט (כתוארו אז) סולברג; ראו גם דברי כב' השופט (כתוארו אז) פוגלמן בע"פ 4302/18 בוקשטיין נגד מדינת ישראל (21.1.19)).

66. מגמה זו של החמרה עולה בקנה אחד עם תיקון 143 לחוק העונשין (ס"ח תשפ"ב מס' 2998 מיום 6.7.2022 עמ' 1014), שעניינו קביעת עונש מזערי בעבירות התעללות בקטין או בחסר ישע. אמנם התיקון אינו חל בענייננו, אך הוא מלמד על יחסו של המחוקק לעבירות אלו ואת החובה למגר את התופעה של פגיעה בקטינים, לרבות במסגרות חינוכיות.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

67. לאור נסיבות ביצוע העבירות, נראה כי אכן זה הוא המקרה ליישם את מגמת ההחמרה עליה מצווים בית-המשפט העליון והמחוקק.

68. הנאשמות יחדיו ביצעו למעלה מ – 200 עבירות כלפי 12 פעוטות בגן, בני שנה עד שנתיים ומחצה, במהלך תקופה של קצת יותר מחודשיים בחורף 2021 – תחילת 2022, תקופה שהיתה קשה לכל האוכלוסיה בשל התפשטות מגפת הקורונה. בהכרעת-הדין נעשתה בדיקה דקדקנית על-מנת למנוע כפל הוראות חיקוק, ועל כן בסופו של יום הרשעה בעבירה מבטאה הרשעה במעשה עברייני אחד, ואין פיצול מלאכותי כפי שנטען על-ידי ההגנה. כפי שנקבע בהכרעת-הדין, הרשעה בהתעללות בצוותא "כוללת" לא תוביל לכפל בענישה, אך יש בה כדי לצבוע ולתייג מוסרית את צבר מעשי התקיפה שהובילו להרשעה בעבירה של התעללות "כוללת", ובנוסף כמובן תיערך הבחנה בין הרשעה בעבירת התעללות "עצמאית", לבין הרשעה בעבירת התעללות "כוללת".

הנאשמת 1, הצעירה בנאשמות ובתה של נאשמת 2, ביצעה 156 עבירות כלפי 12 פעוטות בגן : 21 עבירות התעללות – ביניהן 8 עבירות התעללות לבדה והיתר התעללות בצוותא עם אימה, בבחינת התעללות "כוללת" המאפיינת את צבר עבירות האלימות בהן הורשעה ; 54 עבירות תקיפה על-ידי אחראי ו – 80 עבירות תקיפה.

הנאשמת 2, מנהלת הגן ואימה של הנאשמת 1, ביצעה 71 עבירות כלפי 11 פעוטות בגן : 12 עבירות התעללות – ביניהן עבירת התעללות אחת כמבצעת עיקרית והיתר כמבצעת בצוותא עם בתה, 24 עבירות של תקיפה על-ידי אחראי ו – 34 עבירות של תקיפה סתם.

69. מצפייה בסרטוני הגן ומהנתונים המפורטים לעיל עולה, כי הנאשמת 1 היתה הדמות האלימה המרכזית בגן, כשצבר העבירות שביצעה נושא כולו גוון של התעללות. עם זאת, מעמדה ותפקידה של נאשמת 2 כבעלת הגן והמנהלת שלו, מהווה נסיבה לחומרה בעניינה. הנאשמת 2 התוותה את האווירה ואת ההתנהלות הכללית בגן, והיא הדמות אליה היו פונים ההורים כמי שמחליטה וקובעת את כללי הגן. אני מקבלת את טענת ב"כ המאשימה וההורים לפיה, הנאשמת 2 היא שתכננה את התנאים שיאפשרו את ההתנהלות האלימה בגן ולהפיכתה לנורמה המקובלת בגן : הנאשמת 2 יצרה את חוסר הנגישות של הגן, בכך שההורים לא הורשו להיכנס לתוך הגן ויצרה מידור בין ההורים ; הנאשמת 2, יחד עם בתה, גיבשו קשר של שתיקה והסתרה ביניהן, ובמקום להיות כתובת להורים, היא הסתירה את מעשי האלימות ואף גרמה להורים לתחושות אשם ולהעלות ספק ביכולות ההוריות שלהם בעזרת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

תשובותיה המניפולטיביות; הנאשמת 2 העניקה תחושת בטחון מזויפת להורים ולסבים, תוך שיצרה קשרי חברות עם חלק מהסבתות של הפעוטות.

70. באופן כללי ניתן לומר, שבתקופה הרלבנטית ההתנהלות בגן התאפיינה בכך שבאופן שגרתי הנאשמות היו מרימות את הפעוטות באמצעות משיכת קצות ידיהם או תוך אחיזה בחולצתם והנפתם באוויר; מותירות את הפעוטות לפרקי זמן ארוכים ללא השגחה, או קשורים בטרמפולינה או במיטת הלול למשך שעות ארוכות; נצפו מקרים של הוצאת פעוט מהגן ללא השגחה כאמצעי ענישה, תוך התעלמות מבכיו של הפעוט; הנאשמת 1, היא זו שנקטה באלימות פיזית קשה, תוך הכאת הפעוטות, דחיפתם ומשיכתם וכן הפגינה לעיתים התנהגות סדיסטית ממש; הנאשמת 2 גם היא הכתה, דחפה ומשכה את הפעוטות, אך ברבים מן המקרים נכחה וצפתה במעשי ההתעללות והתקיפה של בתה, הנאשמת 1, ובכך התוותה את משטר האלימות בגן.

71. הפעוטות א.א., ג.ג., ה.ה., ו.ו., מ.מ. ו – ט.ט. הם הפעוטות שספגו את מידת האלימות הרבה ביותר מידי הנאשמות, בראי צבר האירועים ואופיים.

הפעוטה א.א. היתה בת שנה בעת האירועים, ונאלצה לסבול התנהגות אלימה וממושכת מצד הנאשמות מדי שבוע, לעיתים בימים סמוכים, ובימים מסוימים אף חוותה מספר אירועי אלימות באותו יום, הבאים לידי ביטוי ב – 33 סעיפי אישום המתארים התנהגויות מתעללות, הרמות משפילות ומסכנות, תקיפות מסכנות אשר גרמו לה למכאוב, וכן בשהיות לזמן ממושך בטרמפולינה. תיארתי לעיל מספר אירועים חריגים, אשר כוללים הכאת הקטינה בראשה ובגופה תוך שהיא נחבטת בדופן מיטת הלול; הטלת הפעוטה בחוזקה במזרון מיטת הלול 9 פעמים; הותרתה חגורה בטרמפולינה במשך כשעתיים וחצי; הכאת הקטינה במיטת הלול בחוזקה בגופה בשתי פעימות סמוכות – פעם אחת 5 פעמים, ופעם שניה 12 פעמים נוספות; משיכת שיערה של הפעוטה, טלטולה והטחתה במזרון מיטת הלול.

הפעוט ג.ג., אשר היה בן קצת למעלה משנה בעת האירועים, ספג אלימות חריגה ויוצאת דופן כמעט מדי יום, ולעיתים גם מספר פעמים ביום, כמתואר בלמעלה מ – 40 סעיפי אישום. הנאשמת 1 נקטה כלפיו באלימות משפילה ומבזה, כשרגע לפני כן הפעוט חיבק את רגלה, הפעוט חווה מספר משיכות שיער והטחות בזמן הזזתו ממקום למקום, באופן כמעט קבוע הועבר מחדר לחדר או ממקום למקום באמצעות גרירות ממושכות והוא שהה בטרמפולינה חגור במהלך זמנים ממושכים. הנאשמת 1 היא זו אשר הפגינה התנהגות אכזרית ומשפילה במיוחד כלפי הפעוט, אך גם הנאשמת 2 נקטה כלפיו בדרכים אלימות וכן איפשרה לבתה,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

הנאשמת 1, להתייחס לפעוט זה כאל חפץ, כשפעמים רבות לא זכה לכל התייחסות לאחר שנפגע. תיארתי לעיל מספר אירועים חריגים הכוללים ניעור כל גופו תוך אחיזה בשערות ראשו; קשירת הפעוט בטרמפולינה למשך שעותיים, בעוד מתנהלת פעילות שגרתית בגן והוא מצוי, לעיתים, עם גבו לפעילות ולשאר הילדים; קשירתו בטרמפולינה אשר נפלה אחורנית, כך שהפעוט נותר במנח מסוכן עם ראשו סמוך לרצפה ורגליו באוויר (התמונה אשר הביאה לחשיפת הפרשה) למשך 40 דקות; הותרת הפעוט כ- 6 שעות במיטת לול בחדר התינוקות.

הפעוט ה.ה., אשר היה בן קצת למעלה משנה בעת האירועים, ספג אלימות חריגה ויוצאת דופן במהלך מספר ימים בשבוע, ולעיתים גם מספר פעמים ביום – בעיקר על-ידי נאשמת 1, וכמתואר בלמעלה מ- 30 סעיפי אישום, כשהוא נאלץ לספוג משיכות בשיער ומשיכות אגרסיביות לצורך העברתו ממקום למקום; נותר מספר פעמים ללא נוע משלא זכה לסיוע או לתגובה של מי מהנאשמות; נאלץ לספוג אלימות בסיטואציות פגיעות ורגישות במיוחד, כגון בזמן החתלה, האכלה, לקראת שינה או במהלך פעילות של משחק שאמורה היתה להיות מהנה. תיארתי לעיל מספר אירועים חריגים הכוללים הצלפה בראשו באמצעות חיתול בד רק לאור העובדה שנרדם ובהמשך סטירה בראשו בעודו בוכה; סטירה בפנים 5 פעמים בעודו בלול והטחתו למיטה; מכות חוזרות במהלך האכלה שלו וכל פעוטות הגן מאותה קערה וכפית, תוך ניסיון להאכילו בכוח, וטלטולו תוך אחיזה בשערותיו; אירוע קשה נוסף התרחש במהלך האכלה בתורות, אז נאשמת 1 הרימה אותו באוויר וזרקה אותו בחוזקה מעל ראשם של הפעוטות, כאשר ראשו נחבט ברצפה והוא נותר ללא נוע למשך כחצי שעה.

הפעוטה ו.ו., בת שנה וארבעה חודשים בעת האירועים, פעוטה קטנת ממדים, ספגה אלימות מדי כמה ימים, לעיתים יום אחרי יום, ולעיתים גם מספר פעמים ביום. שתי הנאשמות נקטו כלפיה באלימות קשה ומבזה כמפורט בכ- 30 סעיפי אישום, החל מהרמתה ונשיאתה ממקום למקום באופן משפיל ותוקפני, המשך בכך שנאשמת 1 משכה בשיערה כדי לגרור אותה ממקום למקום, ובמקרה אחר אף בעטה בה; ו.ו. סבלה מהטחות חוזרות על הלול או הרצפה, כשהנאשמת 2 רואה את מעשיה בחלק מן המקרים ואף נוקטת כלפיה באלימות עצמאית. תיארתי לעיל מספר אירועים חריגים הכוללים הטחתה ברצפה בעת שהוציאה קופסת משחק; הכאתה 3 פעמים בחוזקה בגופה בעודה בתוך מיטת הלול; כיווץ פיה של הקטינה ופניה אליה בטון מאיים, ובהמשך הטחתה בראשה לאחור על הרצפה.

הפעוטה מ.מ., בת קצת למעלה משנה בעת האירועים, גם היא פעוטה קטנת ממדים, ספגה אלימות מדי כמה ימים, לעיתים יום אחרי יום, ולעיתים גם מספר פעמים ביום. כפי שתואר בכ- 20 סעיפי אישום, שתי הנאשמות נקטו כלפיה התנהגות משפילה ומאיימת, כאשר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

השתיים הרימו ונשאו אותה באופן שיטתי באלימות ובאופן מסכן משל היתה חפץ, הפעוטה חוותה טלטולים והטחות, וכן איומים בהתנהגות להם הגיבה הפעוטה. תיארתי לעיל אירוע חריג במיוחד, אשר כלל דחיפתה של הפעוטה בראשה במיטת הלול והכאתה בחוזקה בראשה כ – 13 פעמים.

הפעוטה ט.ט., בת שנה וארבעה חודשים בעת האירועים, פעוטה שובבה ופעילה, ספגה אלימות מצידה של הנאשמת 1 כמעט מדי יום, ולעיתים במרווח של מספר ימים. כפי שפורט בכמעט 20 סעיפי אישום, בנוסף להרמות ונשיאות אלימות ממקום למקום, הפעוטה נאלצה לספוג הותרתה באוויר תוך שהנאשמת 1 בוחרת לסדר לול בעוד הפעוטה בידיה ולבסוף אף מטיחה אותה ללול, וכן היתה קורבן לאלימות שננקטה כלפיה על-ידי שתי הנאשמות, בין השאר בשעת האכלה או בשעת סיפור. תיארתי לעיל מספר אירועים חריגים הכוללים דחיפתה של הקטינה אחורנית בזמן האכלה, אחיזה בקצות רגליה והנפתה באוויר, ונשיאתה באופן האמור לחדר השני; בעת שזחלה בחדר, נאשמת 1 אחזה בזרועה, גררה אותה אליה, הרימה וזרקה אותה אחורנית על הרצפה בעוד הפעוטה נחבטה בראשה היא נותרה לשכב על הרצפה בעודה בוכה והנאשמת 1 מתעלמת ממנה.

72. הפעוט ח.ח. חווה את אחד האירועים הקשים בהם צפיתי. נאשמת 1 ניגשה לח.ח בעודו ישן, אחזה בעורף חולצתו, הרימה אותו במהירות ובפתאומיות והניחה אותו על הרצפה. הפעוט ח.ח פרץ בבכי ונשכב על הרצפה על מנת לחזור לישון. נאשמת שבה למקום, אחזה בחוזקה בעורף חולצתו, הניפה אותו באוויר בעוצמה מעלה ומטה מספר פעמים, כאשר רגליו נחבטות ברצפה, העיפה אותו לצדדים ובצורת סיבוב, הכל בעוצמה רבה ובעוד הפעוט ח.ח מטלטל באוויר. נאשמת 1 הורידה את ח.ח על הרצפה ועזבה את החדר. באירוע זה חווה הפעוט ח.ח. שני "גלים" של אלימות חסרת-פשר בעלת גוון סדיסטי, בעודו מצוי בין שינה לעירנות, ולצד אירוע זה האלימות שהופעלה כלפיו מאופיינת בעיקר בהרמות לא תקינות ולא זהירות, משל היה חפץ שיש להזיזו ממקום למקום.

73. י.י. ו – כ.כ. הם תאומים בני שנתיים בעת האירועים. י.י. ספג אלימות קשה ומשפילה במהלך ארבעה ימים בשהותו בגן, מספר פעמים באותו היום, המאופיינת באלימות בעוצמה גבוהה לצד התנהגות אכזרית. מתוך 8 סעיפי אישום, אזכיר אירוע חריג שהתרחש בעת שנאשמת 2 עמדה בפתח החדר, אז נאשמת 1 גררה אותו תוך אחיזה בחולצתו, הרימה אותו באוויר והטיחה אותו ברצפה בחוזקה ארבע פעמים. באירוע חריג נוסף, הנאשמת 1 אחזה בשערותיו וגררה אותו לכיוונה, אחזה בגב חולצתו וגררה אותו

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

סמוך לדלת הגן שם הטיחה אותו בחוזקה ברצפה, פתחה את דלת הגן וגררה אותו מחוץ לגן בניגוד לרצונו, שם הוא נותר ללא השגחה למשך דקה.

כ.כ., אחותו, ספגה אלימות חמורה על-ידי שתי הנאשמות, כולל הטחות במהלך התארגנות לשינה. אירוע חריג של התעללות בוצע בה על-ידי נאשמת 2, אשר שבה ונקטה כלפיה באלימות קשה וחסר פשר, בעוד כל חטאה של הפעוטה היה בכך שרצתה לשחק במדבקת קיר. האירוע הסתיים בכך, שלאחר שהפעוטה ברחת ממנה, נאשמת 2 תפסה ברגלה ובגב הבגד שלה, הניפה אותה באוויר בכוח והוציאה אותה מחוץ לדלת הגן והותירה אותה שם ללא השגחה כדקה.

74. הפעוטה ל.ל., בת שנתיים וחצי בעת האירועים, הגדולה מבין קורבנות מעשיהן של הנאשמות, ספגה אלימות קשה ומשפילה מדי כמה ימים, ולעיתים מספר פעמים ביום, ומעשי התקיפה כלפיה התאפיינו בפגיעות חוזרות בראשה באמצעות אלימות ישירה ונענוע ראשה, אלימות קשה במהלך פעולות שגרתיות בגן, תקיפתה בשעת התארגנות לשינה והזנחתה, והוצאתה מחוץ לדלת הגן ללא השגחה כאקט ענישתי למשך 7 דקות, ובאירוע אחר – למשך 24 דקות. המדובר באירועים אכזריים של הוצאת פעוטה בת שנתיים לבדה מחוץ לגן באופן משפיל, כאקט ענישתי, במהלך חודש דצמבר, כשהפעוטה נותרה לבדה ללא קשר עין רציף עם הנאשמות, בעודה נעדרת תחושת זמן או ידיעה מתי האירוע יסתיים לאור גילה.

הפעוט ב.ב., בן שנתיים וחצי בעת האירועים, נאלץ לספוג אלימות קשה בהפרש של פעם בשבוע ולעיתים מדי מספר ימים. האלימות שספג הפעוט במהלך כל חודש דצמבר מאופיינת בעיקר באכזריות ובהשפלה חוזרת, הבאה לידי ביטוי בבריונות מבזה ובאי-הושטת עזרה, כשנאשמת 1 אף לא בחלה מלנקוט כלפיו באלימות בשעת שינה, והכל בנוכחות נאשמת 2, כמפורט ב- 7 סעיפי אישום.

הפעוטה ד.ד., כבת שנתיים בעת האירועים, סבלה מנחת זרועה של הנאשמת 1 בשלושה אירועי אלימות שהתרחשו בזמן האכלה ומנוחה.

75. מעשים מזעזעים אלו הותירו את אותותיהם בתמונת נזקים קשה, המורכבת מהמעגל הראשון – הנזקים הפיזיים שנגרמו לפעוטות; המעגל השני – הנזקים הרגשיים, הנפשיים וההתפתחותיים שנגרמו לפעוטות; המעגל השלישי – צלקות האירועים על בני משפחה של הפעוטות נפגעי העבירות (ראו עניין קסיס, פסקאות 37 – 39).

76. במישור המעגל הראשון, הנאשמות ביצעו עבירות התעללות ועשרות עבירות של תקיפות אשר גרמו לחבלות, כאשר מצוקת הפעוטות נראית לעין בסרטונים בבכי קשה, בתגובות של הלם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

ולעיתים גם בקיפאון או חוסר תזוזה. מתסקיר נפגעי העבירות ותצהירי ההורים עולה, כי כבר לאחר תקופה של שילוב בגן ובטרם נחשפה הפרשה, חלק מההורים הבחינו בחבלות פיזיות או סימנים כחולים באזורים שונים בגוף; רובם דיווחו על שינוי בהתנהגות - חוסר שקט, עצבנות או התפרצויות זעם, רעב תמידי ואכילה ושתייה מכל הבא ליד מלווה בעצירות, התעוררות בלילות בבכי קיצוני ובצרחות, בכי עוצמתי בדרך לגן ובכניסה לגן; אחד האבות תיאר שחש שהפעוט איבד משמחת החיים שלו, נראה אפאתי והפך לרגיש למגע; אחת האמהות דיווחה על כך שבתה החלה לתלוש לעצמה שיערות ולמשוך שיערות של ילדות אחרות, ואם אחרת תיארה, כי בנוסף לתלישת השיערות, בתה החלה לדפוק את ראשה ברצפה; אחת האמהות דיווחה על כך שהחלפת טיטולים הפכה למטלה בלתי נסבלת.

77. במישור המעגל השני, שעניינו הנזקים העתידיים שעלולים לפגוע בהתפתחות רגשית תקינה חשוב לומר, כי בקרב כל ההורים קיים חשש מוצדק מהלא נודע. כפי שנכתב בהרחבה בתסקיר נפגעי העבירות, החוויות הפוגעניות של הפעוטות הותירו אותותיהם בנפשם הרכה, ורק ברבות השנים ניתן יהיה להבין את ממדי הפגיעה ועומק השלכותיה. על-פי האמור בתסקיר והספרות המקצועית המקובלת (ב"כ המאשימה צירפה מספר מאמרים), בגיל הרך מערכת העצבים המרכזית עדיין נמצאת בשלבי התפתחות, והחשיפה לחוויות טראומטיות עלולה להתקבע באופן עמוק ומשבש. ככל שהילד חווה התעללות והזנחה בגיל צעיר יותר, כך ההשלכות על התפתחותו תהיינה חמורות יותר. הספרות המחקרית מלמדת כי ילדים שחוו התעללות בגיל הרך מציגים שיעורים גבוהים של תסמונת פוסט-טראומטית (PTSD), הפרעות חרדה ודיכאון, נסיגה התנהגותית, וקושי בבניית אמון בסיסי עם דמויות סמכות או מטפלים. כמו-כן, עלולות להיות השלכות על תפקוד קוגניטיבי וחברתי: עיכובים שפתיים ובעיות קשב וריכוז, קושי בוויסות רגשי והתנהגותי, ביצירת קשרים עם קבוצת השווים ובהסתגלות למסגרות. ועוד (על-פי תסקיר נפגעי עבירה): כאשר גורם מטפל בתינוק אינו נותן מענה לצרכיו, נפגעת היכולת שלו להאמין ולחוש בטחון בעולם, כשפגיעה זו עלולה לשבש את היכולת לכונן מערכות יחסים בריאות וחזקות ומערערת את האמון של הילד בעצמו וביכולתו להצליח.

78. בשלב שבו אנו מצויים, זמן מה לאחר חשיפת הפרשה, חלק מן ההורים מדווחים על הסימנים הראשוניים להשלכות ארוכות טווח: חלק מהפעוטות כבר אובחנו כסובלים מ- PTSD ועוברים שלל טיפולים; רבים מן ההורים מדווחים על בעיות שינה הכוללות דריכות לקראת שינה והתעוררות בצרחות מבלי שניתן להרגיע; רבים מן ההורים מדווחים על בעיות אכילה בדמות בררנות באוכל או אכילה בולמית; כן דווח על התפרצויות זעם; חלק מההורים דיווחו על פחד מרעשים והסביבה וחשש מזרים; מספר הורים דיווחו על רגרסיה בהתנהגות. הפעוט

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

ג.ג. סובל מעיכוב התפתחותי ומאובחן כמי שמצוי על הספקטרום האוטיסטי, כאשר לא נטען לפניי שהדברים קשורים – אך כן נטען כי בזמן הקריטי להתפתחותו בהיותו בגן לא קיבל את הבסיס לו היה זקוק וסבל גם מהרחקה מהילדים. תמונת הנזקים שהובאה לפניי ממחישה את נכונות המחקרים האקדמיים, ולצערי – והדברים נכתבים בכאב רב, ככל הנראה אין בסיס לתקווה של חלק מההורים לפיה לאור הגיל הצעיר של הפעוטות לא יזכרו את האירועים ולא יוותרו צלקות לעתיד.

79. נזקי המעגל השלישי, שעניינו צלקות האירועים על בני המשפחה, גם הם עלו באופן מובהק בעדויות ההורים ובתסקיר נפגעי העבירות. רוב ההורים תיארו רגשות אשם תוך הטלת ספק ביכולותיהם ההוריות ומתקשים בהשמת גבולות לפעוטות; חלק גדול תיאר התדרדרות בריאותית ונפשית, נטילת טיפול תרופתי להרגעה ושילוב במגוון טיפולים, ואף היו שלקו במחלות סומטיות; חלק מן ההורים תיארו משבר בזוגיות, כשאחת האמהות דיווחה על כך שהתא המשפחתי התפרק ובני הזוג מצויים בהליך גירושין; רוב מוחץ של ההורים דיווח על פגיעה כלכלית או עצירת קידום בעבודה לאור הצורך להתפנות לטובת שיקום הפעוט והמשפחה כולה; חלק מההורים דיווחו על השפעות האירועים על האחים, אשר סבלו לעיתים מחוסר פניות של ההורים ונסיגה בלימודים; רוב ההורים דיווח על איבוד אמון באנשים, וכמובן חשדנות קיצונית בגנות, אשר גרמו להימשכות השתלבות הפעוטות בגן חדש לאחר חשיפת הפרשה; לידת ילד נוסף הכניסה מימד של מתח וחרדה לקראת שילוב במסגרת לגיל הרך. תוארו גם השפעות האירועים על סבים וסבתות, במיוחד על אלו שהיו מעורבים בגידול הפעוטות והכירו את הנאשמות.

80. קביעת מתחם עונש הולם אינה מלאכה קלה בנסיבות אלה, לאור ריבוי העבירות, אופיין ותמונת הנזקים בהווה וזו הפוטנציאלית שסופה אינה ידוע. ב"כ הצדדים היפנו לפסיקה כמעט זהה, וכל צד ביקש לנתח ולערוך את השינויים המתחייבים לפי השקפתו. אפרט להלן את פסקי-הדין העיקריים אשר סייעו לי בקביעת המתחם:

עניין קסיס : ערעור וערעור מדינה שכנגד בעניין של אם ובתה שניהלו גן בבית האם הורשעו בביצוע 7 עבירות של התעללות בקטין בצוותא ובביצוע עבירה אחת של תקיפת קטין על-ידי אחראי בצוותא; בנוסף, הורשעה האם ב – 7 עבירות של תקיפת קטין על-ידי אחראי וב – 2 עבירות של תקיפה סתם בנסיבות מחמירות; הבת הורשעה בנוסף ב – 3 עבירות נוספות של התעללות בקטין וב – 13 עבירות של תקיפת קטין על-ידי אחראי. מעשיהן של המערערות הופנו כלפי 10 פעוטות במשך מחצית השנה, וכללו, בין היתר, הכאת פעוט בראשו, משיכה בחוזקה, סטירות, מכות בגוף, בעיטה ברגל, הנפת פעוט והטחתו במזרון, טלטול, ניגוב בפנים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

בעוצמה ועוד, ונקבע כי מדובר במסכת התעללות קשה ואכזרית. בית-המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה שנע בין 5 – 7 שנות מאסר בפועל, ועל כל אחת מהנאשמות הוטלו 5.5 שנות מאסר. בית-המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, החמיר בעונשה של האם והטיל עליה מאסר בפועל בן 6 שנים ו- 9 חודשים, ועונשה של הבת הוחמר למאסר בפועל הן 7 שנים ו- 9 חודשים. אמנם בפרשה זו הורשעו המערערות בהתעללות נפשית כלפי כל ילדי הגן, אך מדובר בהיקף אירועי אלימות והתעללות קטן יותר מענייננו, ולטעמי מהווה את פסק-הדין המרכזי לקביעת המתחם והענישה הראויה בעניין הנאשמות דנן.

בע"פ 2899/22 **קזקביץ נגד מדינת ישראל** (7.7.22), נדחה ערעור המערערות, אשר הורשעה בבית-המשפט המחוזי בביצוע 4 עבירות של התעללות בקטין, 14 עבירות תקיפת קטין על-ידי אחראי ובשיבוש מהלכי משפט לאחר ניהול הוכחות (בסוגיות משפטיות). המערערות ניהלה בביתה פעוטון פרטי והורשעה במעשי אלימות כלפי 10 פעוטות בכך, שבמספר רב של הזדמנויות במהלך כחודש הכתה, דחפה משכה וטלטלה פעוטות בגן. בית-משפט מחוזי קבע מתחם עונש הולם שנע בין 30 חודשי מאסר בפועל ועד 6 שנות מאסר. על המערערות, בת 64 עם נסיבות חיים קשות, הוטלו 3.5 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית לרבות פיצוי בסך 50,000 ₪ לחלוקה בין נפגעי העבירות. מדובר ברף עבירות נמוך יותר ובהיקף מצומצם הרבה יותר מעניינן של הנאשמות דנן.

ע"פ 6123/21 **כרמל מעודה נגד מדינת ישראל** (9.2.22) חזרה בה המערערות מן הערעור בהמלצת בית-המשפט. הערעור הוגש על רקע גזר-הדין בת"פ (מחוזי מרכז-לוד) -14327-07-19, שניתן בעקבות הרשעתה ב- 18 עבירות של התעללות בקטין בידי אחראי וב- 35 עבירות של תקיפת קטין בידי אחראי כלפי 10 פעוטות בגן שבבעלותה. במהלך כשבועיים ביצעה מעשי תקיפה והתעללות יום אחר יום בפעוטות, כשבין היתר קשרה ידיו של פעוט לפרק זמן ממושך מאחורי גבו, הטיחה פעוטות על מזרן או כסא, היכתה ודחפה פעוטות, ישבה על פעוטות בעת ששכבו על מזרן, העמידה פעוטות לזמן ממושך עם פניהם לעבר הקיר, ועוד. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 8 עד 13 שנות מאסר בפועל, ובהתחשב בנסיבותיה של הנאשמת – ובין היתר גילה הצעיר, העדר עבר פלילי, לקיחת אחריות והודאה במעשים והביוש שחוותה, אך לאור הצורך בהרתעת הרבים, הוטל עליה עונש מאסר בן 9.5 שנים לצד ענישה נלווית ופיצוי כולל בסך 400,000 ₪ לנפגעי העבירות. מדובר בצבר עבירות חמור במיוחד, אך בהיקף נמוך יותר מבענייננו.

בע"פ 4302/18 **בוקשטיין נגד מדינת ישראל** (21.1.19), הורשעה המערערות בבית-משפט מחוזי, על פי הודאתה, בביצוע עבירות של התעללות בקטין חסר ישע ותקיפת קטין חסר ישע,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

כשעסקינן במי שעבדה במשך 4 חודשים כמטפלת לפעוט בן פחות משנה, ובהזדמנויות שונות תקפה אותו וגרמה לו לחבלות. בין היתר, השליכה על אפו צעצוע קשיח, הפילה מספר פעמים את העגלה עליה ישב כך שראשו שמוט לפניו, דחפה בכוח אצבעותיה לעומק גרונו, הניפה אותו באגרסיביות והטיחה אותו בעגלה. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין שנה ועד ל- 4 שנות מאסר בפועל, והושת עונש של 15 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. פסק-דין זה נותן אמת מידה מסוימת למתחם העונש ההולם בגין פגיעה בנפגע עבירה יחיד (ובטרם יישום מגמת ההחמרה בענישה).

בת"פ (מחוזי תל-אביב) 40999-01-21 **מדינת ישראל נגד בנימין וינקו** (26.12.22) הורשעו שתי נאשמות, סייעות בגן ילדים, לאחר ניהול הוכחות, בריבוי עבירות של התעללות, תקיפת קטין בידי אחראי ותקיפה סתם בכך שאחזו בפעוטות בחוזקה, משכו אותם בידיהם וברגליהם וגררו אותם, הרימו והטיחו אתם בחוזקה על מזרנים או כסאות. הנאשמות הורשעו, בנוסף, בעבירה של התעללות נפשית כלפי כל ילדי הגן. הנאשמת 1 הורשעה בביצוע 9 עבירות של התעללות בקטין, 16 עבירות של תקיפת קטין על-ידי אחראי ו- 20 עבירות של תקיפה סתם. נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 – 12 שנות מאסר בפועל, ונגזרו על נאשמת 1, אם לשלושה ילדים ללא עבר פלילי אשר לא לקחה אחריות על מעשיה – 8 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ופיצוי על סך 120,000 ₪ לחלוקה בין נפגעי העבירות; הנאשמת 2 הורשעה בביצוע 3 עבירות של התעללות בקטין, 3 עבירות של תקיפת קטין על-ידי אחראי ו- 26 עבירות של תקיפה סתם, נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 3 – 9 שנות מאסר בפועל, ועל הנאשמת, אם לארבעה ילדים אשר לא נטלה אחריות על מעשיה הוטל עונש מאסר בפועל בן 4.5 שנים לצד ענישה נלווית ופיצוי כולל על סך 80,000 ₪. הוגש ערעור לבית-המשפט העליון כנגד חומרת העונש (901/23), טרם ניתן פסק-דין, ועל כן גזר-הדין אינו חלוט.

בת"פ (מחוזי באר-שבע) 53688-09-22 **מדינת ישראל נגד בתיה דיינ** (31.12.24) הורשעה הנאשמת על יסוד הודאתה בעבירות של תקיפה סתם, תקיפה על-ידי אחראי, התעללות והותרת ילד בלא השגחה. בגן שהיה בניהולה של הנאשמת טופלו 16 פעוטות, והיא העסיקה מספר מטפלות. בהזדמנויות רבות, במשך תקופה של כחודשיים, הנאשמת צעקה על 8 מהפעוטות בגן, הכתה אותם בידה בכל חלקי גופם, דחפה אותם, צבטה אותם, משכה בידיהם, אחזה בסנטרם, הטיחה אותם לרצפה, לספה או ללול ולעיתים הרימה אותם ביד אחת, כשסך הכל המדובר ב- 55 אירועים. הנאשמת הורשעה בנוסף בהתעללות נפשית כלפי כלל פעוטות הגן. על הנאשמת, ילידת 1969 הסובלת ממצב רפואי מורכב, הוטלו 3.5 שנות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

מאסר בפועל לצד ענישה נלווית ופיצוי בסך 64,000 ₪. הוגש ערעור כנגד חומרת העונש (עפ"י 24929-02-25), ועל כן גזר-הדין אינו חלוט.

בת"פ (מחוזי באר-שבע) **מדינת ישראל נגד קובר** (1.4.25) הורשעה הנאשמת, מנהלת גן, על יסוד הודאתה, במסגרת הסדר דיוני שכלל תיקון כתב-האישום, בביצוע 26 עבירות התעללות ובכ – 360 עבירות של תקיפת קטין על-ידי אחראי שהתרחשו במשך כ – 3.5 חודשים, כשעסקינן ב – 358 אירועים כלפי 23 פעוטות מתוך 26 פעוטות בגן, כולל עבירות התעללות נפשית כלפי כל ילדי הגן. מעשי הנאשמת כללו, בין היתר, מכת אגרוף, סטירה, מכת מרפק בראש, בעיטה בראש ובישבן, צביטה, טלטול הראש, משיכה בשערות, הטחה על רצפה או מזרן, הרמת פעוט ביד אחת, האבסה, משיכה מהאוזן, דחיפת אצבעות לפה. הפרקליטות טענה במקרה זה למתחם עונש שנע בין 10 – 12 שנות מאסר בפועל; בית-המשפט המחוזי הביע ביקורת על המתחם הנטען (בעיקר בנוגע לרף העליון שלו), אך קבע שאין להחמיר עם הנאשמת מעבר לנדרש. על הנאשמת, אישה בת 65, הסובלת ממצב בריאותי מתדרדר ואשר סבלה ממשבר נפשי בעקבות פטירת בעלה, הוטל עונש מאסר בפועל בן 10.5 שנים לצד ענישה נלווית ופיצוי על סך 500,000 ₪ - אשר הופקד על-ידי הנאשמת מראש כפיצוי מוסכם, בשונה מענייננו. גזר-הדין ניתן אך לאחרונה, ועל כן אינו חלוט.

81. לאחר עיון בפסקי-הדין הנ"ל, המהווים מדגם לענישה המחייבת וזו הנוהגת, ובהתחשב בהיקף ובמספר הגדול של האירועים, ריבוי הנפגעים וגילם הרך של הפעוטות, אופי האלימות – שלרוב נשא גוון של התעללות, תפקידה של הנאשמת 2 אל מול ריבוי העבירות שביצעה הנאשמת 1, התכנון שבקשר ההסתרה בין השתיים והמידור בין ההורים ותמונת הנזקים הקשה ומרובת הנדבכים, אני קובעת, כי **מתחם העונש ההולם בעניינה של הנאשמת 1 נע בין 10-14 שנות מאסר בפועל לצד פיצוי משמעותי; מתחם העונש ההולם בעניינה של הנאשמת 2 נע בין 7-11 שנות מאסר בפועל לצד פיצוי משמעותי.**

82. אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות ייאמר, כי שתי הנאשמות נעדרות עבר פלילי. אני מקבלת את טענת ההגנה לפיה לא ניתן לומר שהנאשמות לא לקחו אחריות על מעשיהן בשל ניהול חלקי של ההליך סביב סוגיות משפטיות בלבד, היות ונראה כי אכן המאשימה לא אפשרה ניהול משא-ומתן או הפניית התיק לגישור, חרף רצון הנאשמות. עם זאת, עיון חוזר בטיעוני הנאשמות בסיכומים – ובעיקר אלו של נאשמת 2 – מעלים בעייתיות בלקיחת האחריות, אשר באה לידי ביטוי גם בהערכות שירות המבחן.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ראח'

83. מתסקירי שירות המבחן, מהמסמכים הנוספים שהוגשו כראיות לעונש ומהטיעונים לעונש עולה, כי הנאשמת 1, בתה של הנאשמת 2, חוותה פגיעות בילדותה, תיארה את הרקע לביצוע העבירות, התא המשפחתי שלה התפרק, והיא אם לפעוטה (אשר היתה בגן אף היא) אשר באחת התנתקה ממנה. לדבריה, כיום היא חסרת כל. תפקודה בבית-הסוהר נחזה להיות חיובי, והיא השתלבה בכל קבוצה טיפולית או חינוכית שהוצעו לה. אשר לנאשמת 2, אימה של הנאשמת 1, עולה תמונה של אישה לא צעירה, בת 60, אשר סובלת ממספר בעיות רפואיות – ובעיקר כאבי גב, וזוכה לטיפול מתאים בשב"ס. הנאשמת הפקידה כספים חלף חילוט הגן, לטענתה המשפחה התפרקה והיא התגרשה מבעלה – אם כי דווח שהם נותרו יחדיו כידועים בציבור.

84. שתי הנאשמות הגישו מכתבים, מהם עולים צער, חרטה ובושה על מעשיהן, והן ביקשו את סליחת ההורים.

85. חרף כל האמור, לאחר שקילת גורמי הסיכון וגורמי הסיכוי, שרות המבחן העריך לגבי שתי הנאשמות כי רמת הסיכון לביצוע עבירות אלימות כלפי ילדים היא בינונית, ולצורך הפחתת הסיכון יש צורך בשילוב בטיפול מעמיק בתחום האלימות. הערכה זו, המבוססת על שיקולים רבים אשר פורטו בתסקירים מחייבת לשקול את הצורך להחמיר בענישה מעבר לרף התחתון מטעמי הרתעת היחיד.

86. בנוסף לכך, מצווה אני לשקול את הצורך בהרתעת הרבים במסגרת גזירת העונש, כפי שקבע המחוקק – וכפי שביקשו כל ההורים אשר העידו לפניי. וכך קבע כ' המשנה לנשיא השופט סולברג בעניין קסיס:

"סבורני, כי נוכח מקרי הפגיעה בפעוטות הרבים, הפושים כנגד במקומותינו, אכן, כדרישת המחוקק, "יש צורך בהרתעת הרבים מפני ביצוע עבירה מסוג העבירה שביצע הנאשם", ורובצת לפתחנו החובה למגר תופעה זו בבחינת "ובְעֶרְתָּ הָרָע מִקִּרְבְּךָ" (דברים יז, ז).

...נוסף על כך, בעניינו-אנו, שיקולי הרתעה חשובים ביתר שאת, מחמת תלותם המוחלטת של הפעוטות באחראים עליהם, ובשים לב לכך שהעבירות בוצעו בביתה של סאוסן, הרחק מכל עין מפקחת, ובשים לב לכך שהפעוטות אינם מסוגלים לספר על הפגיעות שחוו. אכן, חומרה יתרה נודעת למכות שניתנות במחשכים – "אָרוּר

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ואח'

מִפְּהַּ יָרְעָהוּ בְּסֵתֶר" (דברים כז, כד) – ואין מנוס מענישה מחמירה וכואבת על מנת שביצוע עבירות כגון דא לא יהיה כדאי..." (פסקה 42).

87. על כן, יש לגזור על הנאשמות עונש מאסר בפועל מעל לרף התחתון של המתחם, לצד ענישה נלווית – לרבות פיצוי משמעותי עבור כל אחד מנפגעי העבירות. זה הוא אחד המקרים המובהקים הממחישים את החשיבות הרבה לפסיקת פיצוי לנפגעי העבירות, גם אם המדובר במקרה שבו מתעוררות שאלות הנוגעות להיקפו של הנזק המדויק, ועתיד להתנהל הליך אזרחי אשר יוכל ליתן מענה לכך. פיצוי הקורבן עשוי לתרום לשיקומם של נפגעי העבירות באמצעות ההכרה בזכותו של קורבן העבירה לכך שבית המשפט יגזור על העבריין המזיק לשאת בפיצוי וזאת כאחד מרכיבי העונש. תכלית נוספת המצדיקה השתתפות פיצוי היא מתן צדק מהיר וזול לנפגע העבירה במסגרת הליך המנוהל על ידי המדינה תוך שימוש במשאביה לפסיקת הפיצוי וגבייתו (ראו, למשל: פסק-דין של כב' הנשיאה (כתוארה אז), השופטת חיות, בדנ"פ 5625/16 **אסרף נגד טווק** (13.9.17) בפסקה 14). על רקע עדויות ההורים, הסבל הבל-יתואר שנגרם להם ולכל בני המשפחה, ההוצאות הרבות אליהם נקלעו בעקבות חשיפת הפרשה ולאור תמונת הנזקים הקשה לפעוטות, ראוי לפסוק פיצוי משמעותי על בסיס אומדן, בחלוקה לשתי קבוצות לפי ריבוי הפגיעות ואופיין. יודגש, כי אין בפיצוי שיושג כדי לכמת, ולו באופן מינימלי, את השבר והקרע אותו חוו הפעוטות והמשפחות.

88. **לאור האמור לעיל, כשתמונות הפעוטות לעיני דוברי הוריהם עדיין מהדהדים באוזניי, אני גוזרת את דינן של הנאשמות כדלקמן:**

נאשמת 1:

11 שנות מאסר בפועל החל מיום מעצרה – 8.2.22.

12 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורה עבירות בהן הורשעה.

פיצוי בסך 240,000 ₪, אשר יחולק שווה בין שווה בין הורי הפעוטות א.א., ג.ג., ה.ה., ו.ו., מ.מ., ט.ט. (40,000 ₪ לכל משפחה); **פיצוי בסך 150,000 ₪** אשר יחולק שווה בשווה בין הורי הפעוטות ח.ח., י.י., כ.כ., ל.ל., ב.ב. ו – ד.ד. (25,000 ₪ לכל משפחה). הפיצוי הכולל על סך 390,000 ₪ ישולם ב – 5 תשלומים שווים וחודשיים של 78,000 ₪ החל מיום 1.9.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 62398-02-22 מדינת ישראל נ' לייבוביץ (עציר)
ראח'

נאשמת 2:

8 שנות מאסר בפועל החל מיום מעצרה – 8.2.22.

12 חודשי מאסר על תנאי שלא תעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורה עבירות בהן הורשעה.

פיצוי בסך 180,000 ₪, אשר יחולק שווה בין שווה בין הורי הפעוטות א.א., ג.ג., ה.ה., ו.ו., מ.מ., ט.ט. (30,000 ₪ לכל משפחה); **פיצוי בסך 90,000 ₪** אשר יחולק שווה בשווה בין הורי הפעוטות ח.ח., י.י., כ.כ., ל.ל., ב.ב. ו – ד.ד. (15,000 ₪ לכל משפחה). הפיצוי הכולל על סך 270,000 ₪ ישולם ב – 5 תשלומים שווים וחודשיים של 54,000 ₪ החל מיום 1.9.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

בהתאם להסכמה שהוצגה בתיק הצ"א הקשור ולפניי, מורה על חילוט 200,000 ₪ חלק תפיסת החלק היחסי של ביתה של הנאשמת 2 אשר שימש כגן, מכוח סעיף 39 לפסד"פ.

העתק מגזר-הדין נמסר גם למייצגי ההורים, אשר יעדכנו כל אחד מהורי הפעוטות על אודות הפיצוי שנפסק, וב"כ המאשימה תמסור הפרטים הרלבנטיים למזכירות בית-המשפט תוך 14 ימים.

המזכירות תשלח העתק מגזר-דין לשירות המבחן ולעורכות תסקיר נפגעי העבירה.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ז' סיוון תשפ"ה, 03 יוני 2025, בנוכחות הנאשמות ובאי-כוחן, ב"כ המאשימה ונציגי נפגעי העבירות.

דנה מרשק מרום, שופטת